

วารสารวิจัยวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

Journal of Management Science Research: JMSR

ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม-ธันวาคม 2560 ISSN

เจ้าของ : คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

กองบรรณาธิการ วารสารวิจัยวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

บรรณาธิการ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรวัตร ภูระธีรานรัชต์

กองบรรณาธิการ :

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พอพันธ์ อูยานนท์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาโรจ อังสุมาลิน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง สุขทอง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนม์ณัฐชา กังวานสุขพันธ์
อาจารย์พิมพ์สสร ชูตระกูล
อาจารย์ณภัทรา ปานเจริญ
อาจารย์พรรณนิการ์ กงจักร
อาจารย์ศิรินทิพย์ ไตรเกษม

ผู้ช่วยกองบรรณาธิการ :

นางสาวเพ็ญนฤมล จะระ
นางสาววัลลภา ตรีแก้ว
นางสาวพัฒนศิริกานต์ ศรีโกตะเพชร
นายสิทธิชัย มิตรรัก
นางสาวอำภา เทียมมังษ์

ออกแบบและพิมพ์ที่

ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความ :

รองศาสตราจารย์ ดร.จุรีพร จันทรพาณิชย์
รองศาสตราจารย์ ดร.ปฤกษ์บาร์มี อุตสาหะวานิชกิจ
รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐวงศ์ พูนพล
รองศาสตราจารย์ ดร.ศศิวิมล มีอำพล
รองศาสตราจารย์เทิดชาย ช่วยบำรุง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เยาวรัตน์ ศรีวรานันท์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัณฑกานต์ ดวงรัตน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ จันทินอก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรัฐา ภูบุญอบ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจินดา โพธิ์ไพฑูรย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินัย ปัญจขจรศักดิ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลธิศ ดาราวงษ์
ดร.ศิริวรรณ กวงเพ็ง

สำนักงาน : วารสารวิจัยวิทยาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ อาคาร 1
เลขที่ 186 หมู่ 1 ถนนสุรินทร์ - ปราสาท
ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดสุรินทร์ 32000

ความเป็นมาของวารสารวิจัยวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

การจัดทำวารสารวิชาการและวิจัย ถือเป็นภารกิจที่สำคัญของมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมให้บุคลากรของหน่วยงานได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ และผลงานวิจัยสู่หน่วยงานภายนอกและความก้าวหน้าทางวิชาการในสาขานั้นๆ เป็นการสร้างเครือข่ายเผยแพร่อันนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการของบุคลากรเป็นการเผยแพร่และถ่ายทอดเทคโนโลยีผลงานวิชาการในรูปแบบสื่อสิ่งพิมพ์ และเป็นการสร้างเครือข่ายการเผยแพร่ผลงานวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยกับหน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการจัดทำวารสารวิชาการดังกล่าว จึงมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตนเองให้มีความแข็งแกร่งทางวิชาการ เพื่อเป็นที่พึ่งทางวิชาการแก่ท้องถิ่น สอดคล้องกับภารกิจ และเพื่อให้บรรลุประสงค์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ดังนั้น คณะวิทยาการจัดการในฐานะหน่วยงานที่สนับสนุนทางวิชาการจึงได้จัดทำโครงการวารสารวิจัยวิทยาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการและวิจัยของบุคลากรมหาวิทยาลัยและหน่วยงานจากภายนอกในรูปแบบสื่อสิ่งพิมพ์
2. เพื่อสนับสนุนการนำผลงานวิชาการและงานวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์
3. เพื่อสนองนโยบายการวิจัยและบริการวิชาการของคณะวิทยาการจัดการและมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

กำหนดออก-ช่วงเวลาตีพิมพ์

วารสารวิจัยวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เป็นวารสารวิชาการราย 6 เดือน (1 ปี มี 2 ฉบับ) กำหนดออก คือ เดือนมิถุนายน และเดือนธันวาคม ของทุกปี

เลขมาตรฐานสากลประจำวารสาร (International Standard Serial Number-ISSN) คือ 2586-8691

บทบรรณาธิการ

วารสารวิจัยวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ฉบับนี้เป็นฉบับประจำปี ที่ 1 ฉบับที่ 2 จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการศึกษา ค้นคว้า การดำเนินงานวิจัย และการเผยแพร่ความรู้และวิทยาการในศาสตร์ของบริหารธุรกิจผ่านผลงานวิจัยและผลงานวิชาการ รวมทั้งเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจระหว่าง นักวิชาการ นักบริหาร นักธุรกิจ นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไป บทความที่ลงตีพิมพ์ได้ผ่านการพิจารณาถ่วงดุลโดยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้อง (Peer Review) และเป็นบทความที่มีประโยชน์ในทางวิชาการ โดยมีบทความวิจัยจำนวน 6 เรื่อง ได้แก่ 1) แนวทางและวิธีในการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของบุคลากรคณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ 2) มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์สินทรัพย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ในทางเศรษฐกิจ 3) คุณลักษณะนักบัญชีตามบริบทในยุคกระแสโลกาภิวัตน์ของนักศึกษาสาขาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ 4) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าหอพักของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ 5) การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้สำหรับผู้สูงอายุในตำบลโคกกลาง อำเภอพนมดงรัก จังหวัดสุรินทร์ และ 6) พฤติกรรมการตัดสินใจเลือกใช้ระบบเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

กองบรรณาธิการวารสารวิจัยวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าวารสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้อ่านทุกท่าน และขอขอบคุณที่ท่านผู้อ่านได้ให้ความสนใจ หากผู้อ่านจะมีข้อเสนอแนะใดในการปรับปรุงวารสารนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นกองบรรณาธิการขอน้อมรับไว้ด้วยความยินดียิ่ง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรวัตร ภูระธีรานันธ์
บรรณาธิการ

สารบัญ

	หน้า
จันทร์นภา บัวหอม อัจฉรา บัวหอม และอรุณสวัสดิ์ ชื่นเพชร แนวทางและวิธีในการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของบุคลากรคณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์	1
เฉลิมเจริญ สมนุหัตถ์ มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์สินทรัพย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ในทางเศรษฐกิจ	9
ลภัสรดา หอมคำ คุณลักษณะนักบัญชีตามบริบทในยุคกระแสโลกาภิวัตน์ของนักศึกษาศาขการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.....	24
สมฤทัย ไสยยิ่ง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าหอพักของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์	36
พลอยภัสสร สืบเสาะจบ การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้สำหรับผู้สูงอายุในตำบลโคกกกลาง อำเภอนมดงรัก จังหวัดสุรินทร์	48
ชิตชนก เตื่อนขาว พฤติกรรมการตัดสินใจเลือกใช้ระบบเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.....	55

แนวทางและวิธีการในการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของบุคลากร

คณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์

Guidelines and methods to develop the teamwork of staff of Faculty of Management
Technology, Rajamangala University of Technology Isan, Surin Campus.

จันทร์นภา บัวหอม¹, อัจฉรา บัวหอม², อรุณสวัสดิ์ ชื่นเพชร³

คณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์

คณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์

คณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางและวิธีการในการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของบุคลากร คณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรคณะเทคโนโลยีการจัดการ จำนวน 94 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า แนวทางและวิธีในการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของบุคลากร คณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ คือ การทำงานโดยอาศัยกลยุทธ์การทำงานเป็นทีม ทั้ง 6 ขั้นตอน ได้แก่ การค้นหาปัญหาที่เกิดขึ้น การเก็บรวบรวมข้อมูล การตรวจวินิจฉัยข้อมูล การวางแผนเพื่อนำไปปฏิบัติ การนำแผนไปปฏิบัติ และการประเมินผล

คำสำคัญ : การทำงานเป็นทีม

¹ คณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์

² คณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์

³ คณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์

ABSTRACT

The objectives of this research are as follow to study the guidelines and methods to develop the teamwork of staff of the faculty of management technology. This research is a survey. The group samples being used were ninety four staff of the faculty of management technology by using simple random sampling. The tools used in this research are questionnaire developed by the researcher. The statistics used in data analysis were percentage, mean and standard deviation.

The results of this research showed that

Guidelines and methods to develop the teamwork of staff of Faculty of Management Technology. Rajamangala University of Technology Isan, Surin Campus is based on a six teamwork strategy: finding problems, data collection, diagnostic information, planning to implement, Implementation plan and evaluation.

Key word: Teamwork

บทนำ

ในสถานการณ์ปัจจุบัน สภาพแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องตลอดเวลา ซึ่งส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อประสิทธิภาพและความสำเร็จในการดำเนินงาน ฉะนั้นประเด็นสำคัญที่หน่วยงานส่วนใหญ่ให้ความสนใจและมุ่งเน้นเป็นอย่างมาก ก็คือ การทำงานเป็นทีมด้วยเหตุนี้ การทำงานเป็นทีมจึงถือเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาหน่วยงานให้เกิดประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จ (ธนกร กรวัชรเจริญ, 2555)

คณะเทคโนโลยีการจัดการ ถือเป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีหน้าที่ “จัดการศึกษาให้มีคุณภาพและให้ได้มาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของบุคคลในสังคม ซึ่งจำเป็นจะต้องให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการทำงานและมีการส่งเสริมแนวทางการทำงานเป็นทีมมากยิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันและเป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงาน” (รัชนิ สมทรัพย์, 2550)

“การทำงานเป็นทีม” ถือว่าเป็นปัจจัยที่มีประโยชน์และมีความสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาหรือขับเคลื่อนหน่วยงานให้ก้าวไปสู่ความสำเร็จได้ เพราะการทำงานเป็นทีม คือการใช้บุคลากรและทรัพยากรต่างๆ ที่มีอยู่ในหน่วยงานอย่างคุ้มค่าและเกิดประสิทธิผล นอกจากนี้สิ่งที่ทีมงานควรตระหนักและให้ความสำคัญในการสร้างทีมงานให้เกิดความเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพก็คือความสามัคคี ดังเช่นพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ทรงชี้แนะให้คนไทยรู้จักสามัคคี เพื่อจะร่วมกันสร้างความเจริญก้าวหน้าให้แก่ประเทศชาติ ดังนั้น ทีมงานที่รู้จักสามัคคี ย่อมส่งผลให้

การทำงานนั้นมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการ(เทพินทร์ จารุศุกร, 2554)

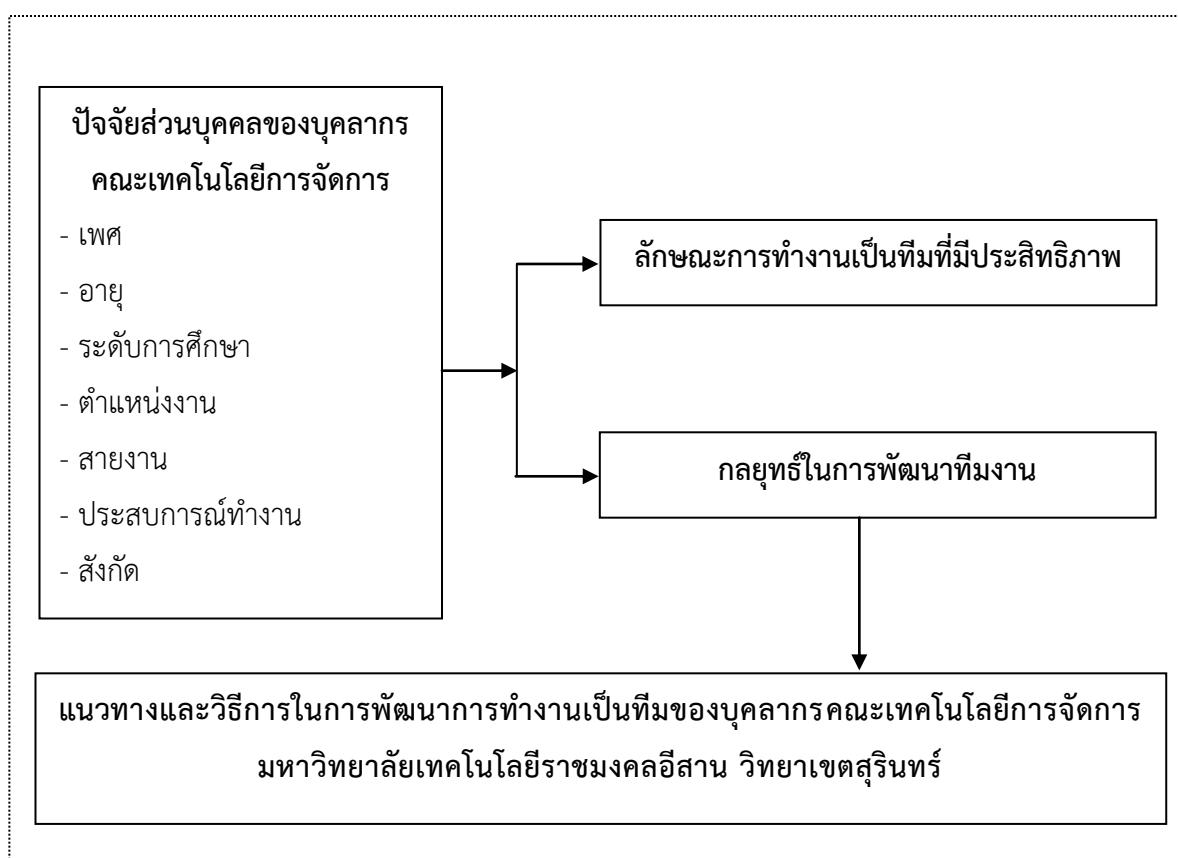
แม้จะเป็นที่ทราบกันดีว่า การทำงานเป็นทีม คือ ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้หน่วยงานประสบความสำเร็จได้ แต่บุคลากรของคณะเทคโนโลยีการจัดการเอง ก็ยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มากเท่าที่ควร ส่งผลให้การทำงานมีค่อนข้างจะมีอุปสรรค ตลอดจนการพัฒนาก็เป็นไปอย่างล่าช้า

การวิจัยครั้งนี้ จึงให้ความสำคัญและมุ่งศึกษาหาแนวทางในการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของบุคลากรคณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ เพื่อประโยชน์ต่อการสร้างทีมงาน และส่งเสริมให้เกิดการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพของบุคลากร อันจะนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

เพื่อศึกษาแนวทางและวิธีการในการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของบุคลากรคณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ทำการวิจัยเฉพาะคณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรคณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ จำนวน 94 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง และทดสอบคุณภาพเครื่องมือโดยการเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Congruence) ซึ่งปรากฏว่าทุกข้อคำถามมีค่ามากกว่า 0.6 จากนั้นนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับบุคลากรคณะเกษตรศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ ซึ่งเป็นบุคลากรในมหาวิทยาลัยเดียวกัน ลักษณะงานแบบเดียวกัน และมีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ใกล้เคียงกันกับบุคลากรคณะเทคโนโลยีการจัดการ จำนวน 30 คน และวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ในภาพรวมทั้งฉบับ โดยวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86 แสดงว่าเครื่องมือมีความเที่ยงสูง สามารถนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไปได้ ผู้วิจัยจึงนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองกับกลุ่มตัวอย่างของบุคลากรคณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ จำนวน 94 คน และทำการตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับที่ได้รับกลับคืนมา จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่และหาร้อยละ (Percentage) วิเคราะห์ลักษณะและกลยุทธ์ในการทำงานเป็นทีมของบุคลากร โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากการวิเคราะห์แบบสอบถาม ร่วมกับข้อมูลเชิงคุณภาพจากความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ เพื่อสรุปเป็นแนวทางและวิธีการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของบุคลากรคณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์

ผลการศึกษา

1. บุคลากรคณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 61.7 มีอายุระหว่าง 25 – 34 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ตำแหน่งพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา สายวิชาการ มีประสบการณ์ทำงาน 5 – 9 ปี และสังกัดอยู่ในสาขาวิชา

2. ลักษณะการทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพของบุคลากรคณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการกำหนดบทบาทหน้าที่

ด้านการกำหนดเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน และด้านสัมพันธภาพระหว่างสมาชิกของทีมงาน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการติดต่อสื่อสารที่ดี

3. กลยุทธ์ในการพัฒนาทีมงานของบุคลากรคณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการนำแผนไปปฏิบัติ ด้านการประเมินผล และด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการค้นหาคำปัญหาที่เกิดขึ้น

4. แนวทางในการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของบุคลากรคณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ ก็คือ การส่งเสริมให้บุคลากรคณะเทคโนโลยีการจัดการปฏิบัติงานโดยอาศัยกลยุทธ์การทำงานเป็นทีม 6 ขั้นตอน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แนวทางและวิธีการในการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของบุคลากร

คณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์

กลยุทธ์การทำงานเป็นทีม	แนวทางและวิธีการในการพัฒนาการทำงานเป็นทีม
1.การค้นหาคำปัญหาที่เกิดขึ้น	1.สำรวจข้อมูลปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำงาน 2.ทีมงานจะต้องช่วยกันวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้น 3.กำหนดประเด็นปัญหาให้ชัดเจน
2.การเก็บรวบรวมข้อมูล	1.ศึกษาและทำความเข้าใจกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ชัดเจน 2.เลือกใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เหมาะสม
3.การตรวจวินิจฉัยข้อมูล	1.มีกระบวนการวินิจฉัยข้อมูลที่ถูกต้องและชัดเจน 2.ทีมงานจะต้องมีส่วนร่วมในการวินิจฉัยข้อมูล
4.การวางแผนเพื่อการนำไปปฏิบัติ	1.ทำให้ทุกคนรู้สึกว่าคุณมีส่วนร่วมสำคัญต่อการวางแผน 2.เปิดโอกาสให้ทุกคนได้แสดงความคิดเห็นในการวางแผน
5.การนำแผนไปปฏิบัติ	1.ควรมีการดำเนินงานต่างๆ ตามแผนที่วางไว้ 2.ควรมีการติดต่อสื่อสาร ประสานงานในระหว่างทำงาน
6.การประเมินผล	1.มีกระบวนการประเมินผลที่ครอบคลุมและชัดเจน 2.มีการนำผลลัพธ์ที่ได้จากการประเมินผลการทำงานไปพิจารณาแก้ไขปรับปรุง หรือ พัฒนาการทำงานในครั้งต่อไป

อภิปรายผล

ผู้วิจัยขออภิปรายผลการศึกษาแนวทางและวิธีการในการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของบุคลากรคณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ ดังนี้

1. ด้านการค้นหาปัญหาที่เกิดขึ้น มีแนวทางและวิธีการในการพัฒนาการทำงานเป็นทีม คือ มีการสำรวจข้อมูลปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำงาน ทีมงานจะต้องช่วยกันวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้น และกำหนดประเด็นปัญหาให้ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อ้อมจันทร์ ภิรมย์ราช (2557) ที่ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของบุคลากรระดับท้องถิ่นในเขตอำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า ด้านเป้าหมาย ควรมีการวางแผนการทำงานร่วมกัน และกำหนดเป้าหมายการปฏิบัติงานที่ชัดเจน

2. ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล มีแนวทางและวิธีการในการพัฒนาการทำงานเป็นทีม คือ จะต้องศึกษาและทำความเข้าใจกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ชัดเจน และเลือกใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อับดุลเลาะห์ วาเต๊ะ (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานเป็นทีมขององค์การบริหารส่วนตำบลจวบ อำเภอเจาะไอร้อง จังหวัดนราธิวาส ผลการศึกษาพบว่า ควรมีการชี้แจงข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้น และพิจารณาพูดคุยความขัดแย้งด้วยเหตุผลร่วมกัน ค้นหาสาเหตุของปัญหาอุปสรรคต่างๆ แล้วร่วมกันแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ และควรมีการชี้แจงระบบการทำงานเป็นทีมอย่างเปิดเผยให้พนักงานทุกคนรับรู้ร่วมกัน

3. ด้านการตรวจวินิจฉัยข้อมูล มีแนวทางและวิธีการในการพัฒนาการทำงานเป็นทีม คือ จะต้องมีการบวนการวินิจฉัยข้อมูลที่ถูกต้องและชัดเจน และทีมงานจะต้องมีส่วนร่วมในการวินิจฉัยข้อมูล ซึ่งขั้นตอนนี้จะช่วยให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้อง อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการนำไปประกอบการพิจารณาวางแผนการดำเนินงานต่อไป

4. ด้านการวางแผนเพื่อการนำไปปฏิบัติ มีแนวทางและวิธีการในการพัฒนาการทำงานเป็นทีม คือ การทำให้ทุกคนรู้สึกว่าคุณมีส่วนสำคัญต่อการวางแผน และจะต้องเปิดโอกาสให้ทุกคนได้แสดงความคิดเห็นในการวางแผนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปณิตา ประเสริฐสันเทียะ (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมสร้างตนเอง อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของบุคลากร ด้านการมีเป้าหมายร่วมกัน ควรมีการประชุมเพื่อกำหนดเป้าหมายและแนวทางในการปฏิบัติงานร่วมกันทุกครั้งอย่างชัดเจน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อ้อมจันทร์ ภิรมย์ราช (2557) ที่ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของบุคลากรระดับท้องถิ่นในเขตอำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของบุคลากรระดับท้องถิ่น ด้านเป้าหมาย ควรมีการสร้างความรู้สึกร่วมกันให้พนักงาน มีการวางแผนการทำงานร่วมกัน และกำหนดเป้าหมายการปฏิบัติงานที่ชัดเจน

5. ด้านการนำแผนไปปฏิบัติ มีแนวทางและวิธีการในพัฒนาการทำงานเป็นทีม คือ ควรมีการดำเนินงานต่างๆ ตามแผนที่วางไว้ และควรมีการติดต่อสื่อสาร ประสานงานในระหว่างทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปณิตา ประเสริฐสันเทียะ (2554:) ที่ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมสร้างตนเอง อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของบุคลากร ควรมีการประชุมเพื่อกำหนดเป้าหมายและแนวทางในการปฏิบัติงานร่วมกันทุกครั้งอย่างชัดเจน มีการกำหนดหน้าที่และแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบเมื่อปฏิบัติงานและทำกิจกรรมร่วมกัน มีการติดต่อสื่อสารอย่างสม่ำเสมอ และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

6. ด้านการประเมินผล มีแนวทางและวิธีการในพัฒนาการทำงานเป็นทีม คือ มีกระบวนการประเมินผลที่ครอบคลุมและชัดเจน และมีการนำผลลัพธ์ที่ได้จากการประเมินผลการทำงานไปพิจารณาแก้ไขปรับปรุง หรือ พัฒนาการทำงานในครั้งต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อ้อมจันทร์ ภิรมย์ราช (2557) ที่ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของบุคลากรระดับท้องถิ่นในเขตอำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของบุคลากรระดับท้องถิ่น ด้านกระบวนการทำงานเป็นทีม ควรมีการจัดประชุมเพื่อวางแผนการปฏิบัติงานขององค์กร ผู้บริหารควรมีความยืดหยุ่น รับฟังความคิดเห็นของพนักงาน ใช้เสียงส่วนใหญ่ในการตัดสินใจ และมีการจัดประชุมเพื่อติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. แนวทางในการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของบุคลากรคณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ คือ การส่งเสริมให้บุคลากรปฏิบัติงานโดยอาศัยกลยุทธ์การทำงานเป็นทีม ทั้ง 6 ขั้นตอน ได้แก่ การค้นหาปัญหาที่เกิดขึ้น การเก็บรวบรวมข้อมูล การตรวจวินิจฉัยข้อมูล การวางแผนเพื่อนำไปปฏิบัติ การนำแผนไปปฏิบัติ และการประเมินผล

2. จากการศึกษากลยุทธ์ในการพัฒนาทีมงานของบุคลากรคณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการนำแผนไปปฏิบัติ ด้านการประเมินผล และด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการค้นหาปัญหาที่เกิดขึ้น ดังนั้น ในการพัฒนาการทำงานเป็นทีม จึงควรมุ่งเน้นปรับปรุงด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด นั่นคือการส่งเสริมให้บุคลากรคณะเทคโนโลยีการจัดการ มีการค้นหาปัญหาที่เกิดขึ้น ด้วยวิธีการสำรวจข้อมูลปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำงาน ทีมงานจะต้องช่วยกันวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้น และมีการกำหนดประเด็นปัญหาให้ชัดเจน

3. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำงานเป็นทีมของบุคลากร เพื่อที่จะได้นำผลจากการวิจัยมาประกอบการพิจารณากำหนดแนวทางในการส่งเสริมการทำงานเป็นทีมของบุคลากรคณะเทคโนโลยีการจัดการ ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

เทพินทร์ จารุศกร. (2554). **แนวทางและวิธีการในการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของครูโรงเรียน**

สารสาสน์วิเทศเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ธนกร กรวัชรเจริญ. (2555). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานเป็นทีมของพนักงาน**

บริษัท ควอลิตี้เฮาส์ จำกัด (มหาชน). การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

ปณิตา ประเสริฐสันเทียะ. (2554). **แนวทางการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของบุคลากรใน**

องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมสร้างตนเอง อำเภอยี่งอ จังหวัดนราธิวาส.

รายงานการศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น

วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

รัชนิกร สมทรัพย์. (2550). **การทำงานเป็นทีมของผู้บริหารและครูในโรงเรียนที่ได้รับรางวัล**

พระราชทาน ประจำปีการศึกษา 2547-2548 ในเขตกรุงเทพมหานคร.

วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.

อับดุลเลาะห์ วาเต๊ะ. (2554). **การพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานเป็นทีมของ**

องค์การบริหารส่วนตำบลจวบ อำเภอเจาะไอร้อง จังหวัดนราธิวาส.

รายงานการศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น

วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อ้อมจันทร์ ภิรมย์ราช. (2557). **แนวทางพัฒนาการทำงานเป็นทีมของบุคลากรระดับท้องถิ่น**

ในเขตอำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์สินทรัพย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
อีสานในทางเศรษฐกิจ

Legislative measure about applying asset of the economy in Ragamangala
University of Technology Isan

เฉลิมเจษฎ์ สมานหัตถ์¹

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคการใช้ประโยชน์สินทรัพย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานในทางเศรษฐกิจและแนวทางการใช้ประโยชน์สินทรัพย์ของมหาวิทยาลัยโดยเป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ทำการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับมาตรการทางกฎหมายต่างๆจากหนังสือ บทความ เอกสาร วารสาร ตำบฏกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนข้อมูลสารสนเทศทางอินเทอร์เน็ตและสื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการศึกษาแนวทางการจัดการรายได้ของมหาวิทยาลัยโดยรวบรวมให้เป็นระบบเพื่อนำมาสรุปเป็นข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่อไป

จากการศึกษาพบว่า ปัญหาและอุปสรรคของการจัดหาผลประโยชน์จากที่ราชพัสดุและที่ดินของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานที่สำคัญมีอยู่ 4 กรณีได้แก่ (1)ความไม่แน่ชัดในเรื่องอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของมหาวิทยาลัยในการดำเนินการเรื่องต่างๆที่มีลักษณะเป็นการจัดหารายได้ (2) การไม่มีรูปแบบและแนวทางการจัดหาผลประโยชน์(3)การไม่มีองค์กรควบคุมภายนอกโดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน(4) การขาดแคลนบุคลากรที่รับผิดชอบการจัดการผลประโยชน์จากปัญหาและอุปสรรคดังที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้เสนอแนวทางการจัดหาผลประโยชน์จากที่ราชพัสดุและที่ดินของมหาวิทยาลัยไว้สองแนวทางได้แก่ (1) ให้มหาวิทยาลัยจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะแยกมาจากส่วนราชการมหาวิทยาลัย (2) การว่าจ้างบริษัทหรือบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในเรื่องการจัดการผลประโยชน์จากที่ราชพัสดุและที่ดินของมหาวิทยาลัยเป็นการเฉพาะเข้ามาทำงานแทนหน่วยงานของมหาวิทยาลัยให้ทั้งหมดหรืออาจจะเป็นแค่เพียงในบางส่วน

คำสำคัญ : การจัดการรายได้ของมหาวิทยาลัย

¹ คณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์

ABSTRACT

The objective of this research study. : Legislative measure about applying asset of the economy in Rajamangala University of Technology Isan. This study is a qualitative research by study on papers various legal documents, journal articles, book chapters related laws. As well as information on the Internet and electronic media for information in the study. This research study is supply of university revenue. The gathering is to be concluded as feedback to improve the next solution.

The study found that barriers about applying asset of the economy in Rajamangala University of Technology Isan there were also four cases (1) The imprecision of the statutory authority in University of Technology Isan. (2) the form and guide the supply interests (3) the organization has no control outside Rajamangala University of Technology Isan. (4) Shortage of personnel responsible for providing benefits. Proposed guidelines for the provision of benefits (1) the establishment of specialized agencies separate from the public university. (2) the company or hiring staff with knowledge and expertise worked the departments of raising university.

Keywords : Raising university

บทนำ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานเกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.2548 เหตุผล โดยที่มาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 บัญญัติให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล เพื่อให้สถานศึกษาของรัฐดำเนินการได้โดยอิสระสามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัวมีเสรีภาพทางวิชาการและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภามหาวิทยาลัย ดังนั้น สมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 9 แห่งขึ้นแทนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานเป็นหนึ่งในจำนวนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 9 แห่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เน้นด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีที่มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่มุ่งเน้นการปฏิบัติ ทำการสอนทำการวิจัย ผลิตครูวิชาชีพให้บริการทางวิชาการในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม โดยต่อยอดให้ผู้สำเร็จการอาชีวศึกษามีโอกาสในการศึกษาต่อด้านวิชาชีพจนถึงระดับปริญญาประกอบด้วย 5 วิทยาเขต 12 คณะกระจายอยู่ทั่วภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ได้แก่ ศูนย์กลางมหาวิทยาลัย

นครราชสีมา วิทยาเขตกาฬสินธุ์ วิทยาเขตขอนแก่น วิทยาเขตสกลนคร และวิทยาเขตสุรินทร์รวมเนื้อที่หลายพันไร่

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานมีปณิธานว่า “สร้างคนสู่งาน เชี่ยวชาญเทคโนโลยี ซึ่งมีวิสัยทัศน์ว่า “เป็นผู้นำจัดการศึกษาวิชาชีพและเทคโนโลยีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมภายใต้การบริหารจัดการตามหลัก ธรรมมาภิบาล โดยเน้นความเป็นเลิศด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร วัสดุและพลังงาน ” ประกอบกับกรอบการวิจัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน กลุ่มเรื่องที่ 9 การวิจัยสถาบันและการศึกษา มุ่งเน้นการวิจัยการบริหารจัดการ การดำเนินงาน สภาพแวดล้อมและกระบวนการของมหาวิทยาลัยให้มีความสอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ของรัฐบาล กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันนั้นๆ ทั้งนี้เพื่อทราบข้อมูลสำหรับการปรับปรุงและพัฒนางานของสถาบันให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล รวมทั้งเป็นวงจรการพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งคณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ก็มีเป้าหมายที่จะมุ่งผลิตบัณฑิตคุณธรรม นำวิชาการ บูรณาการเทคโนโลยี สู่สังคมอย่างมีคุณภาพโดยจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน โดยเน้นการปฏิบัติอย่างมีคุณภาพ ผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้มีคุณธรรม สามารถประกอบอาชีพ และดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข สร้างนวัตกรรมและการวิจัย เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยี องค์ความรู้สู่ชุมชนและสังคม บริการวิชาการแก่หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน รวมถึงส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ชุมชน และสังคม และบริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมมาภิบาล

แต่ในช่วงที่ผ่านมา นั้น ผู้วิจัยพบว่าปัญหาเรื่องการใช้ประโยชน์สินทรัพย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานในทางเศรษฐกิจ เช่น การให้เอกชนเช่าทำประโยชน์ในที่ดินของมหาวิทยาลัย หรือการร่วมธุรกิจกับเอกชนบนที่ดินของมหาวิทยาลัยเพื่อจัดหารายได้สนับสนุนการบริหารจัดการภายในมหาวิทยาลัยนั้นมีข้อจำกัดเป็นอย่างมาก เนื่องจากตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 มาตรา 7 บัญญัติว่า “ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่เน้นการปฏิบัติ ทำการสอน ทำการวิจัย ผลิตครูวิชาชีพ ให้บริการทางวิชาการในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแก่สังคม ทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยให้ผู้สำเร็จอาชีวศึกษามีโอกาสในการศึกษาต่อด้านวิชาชีพเฉพาะทางระดับปริญญาเป็นหลัก ” จากวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยข้างต้นนี้การที่มหาวิทยาลัยจะได้มาซึ่งเงินหรือผลประโยชน์สำหรับการบริหารจัดการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยได้นั้นจะได้มาจากรายได้สองทางได้แก่ เงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดินและเงินที่ไม่ได้กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดินหรือเรียกว่า “เงินรายได้” ซึ่งการได้มาซึ่งรายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยนั้นจะต้องจัดการเพื่อประโยชน์ภายใต้

วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 เท่านั้น โดยการได้มาซึ่งรายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 มาตรา 12 บัญญัติให้นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดินแล้วมหาวิทยาลัยอาจมีรายได้ ดังนี้

1. เงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย
2. รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครอง ดูแลหรือใช้ประโยชน์
3. เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย
4. รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการลงทุนและจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย
5. เงินอุดหนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือเงินอุดหนุนอื่นที่มหาวิทยาลัยได้รับ
6. รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น

ให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่น รวมทั้งจัดหารายได้จากการให้บริการ และการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาของส่วนราชการในมหาวิทยาลัย รายได้และผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย เบี้ยปรับที่เกิดจากการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญา การลาศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการซื้อขายหรือสัญญาจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ กรณีเงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัยจะต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศให้กำหนดไว้และต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าว มหาวิทยาลัยต้องได้รับความยินยอมจากผู้อุทิศให้หรือทายาท หากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏ จะต้องได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย

จากข้อจำกัดดังกล่าวมานี้ส่งผลให้การบริหารจัดการสินทรัพย์ของมหาวิทยาลัยเพื่อหารายได้มาสนับสนุนการบริหารจัดการการศึกษาของมหาวิทยาลัยไม่ประสบผลสำเร็จตามเป้าประสงค์ขององค์กรเท่าที่ควรทั้งที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานมีสินทรัพย์ที่มีศักยภาพในการหารายได้เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะการจัดหาผลประโยชน์จากสินทรัพย์ของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 มาตรา 12(2),(4) และ(6) เพราะการที่มหาวิทยาลัยจะมีรายได้ได้ต้องอาศัยระเบียบตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานว่าด้วยการบริหารจัดการทรัพย์สิน พ.ศ. 2554 ซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะสำหรับการบริหารสินทรัพย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน แต่ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานว่าด้วยการบริหารจัดการทรัพย์สิน พ.ศ. 2554 เป็นเพียงหลักการกว้างๆซึ่งยังไม่มีระเบียบหรือ

ประกาศในทางปฏิบัติที่ชัดเจนสำหรับการบริหารและจัดการทรัพย์สินโดยเฉพาะเรื่องส่งผลให้ไม่สามารถดำเนินการได้จริงในทางปฏิบัติ

ดังนั้น จากสภาพปัญหาและผลกระทบดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้เล็งเห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องทำการศึกษาวิจัยในมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์สินทรัพย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานในทางเศรษฐกิจเพื่อนำผลการวิจัยนี้มาใช้ประกอบการตัดสินใจสำหรับผู้บริหารมหาวิทยาลัยในการออกระเบียบหรือข้อบังคับสำหรับการบริหารจัดการสินทรัพย์ของมหาวิทยาลัยเพื่อให้เกิดการจัดหารายได้ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานให้มากที่สุดและมีประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต อีกทั้งประเทศไทยกำลังจะเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในอีกไม่นานนี้ ซึ่งการพัฒนาระบบกฎหมายนั้นถือว่าเป็นความสำคัญเร่งด่วนประการหนึ่ง เนื่องจากตัวบทกฎหมายในประเทศสมาชิกแต่ละประเทศมีความแตกต่างกัน ดังนั้น ประเทศสมาชิกต่างๆจึงจำเป็นต้องศึกษาและแก้ไขตัวบทกฎหมายให้เป็นหลักกฎหมายสากลให้มากที่สุดเพื่อประโยชน์ในการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศได้ อนึ่ง การที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานมีกฎระเบียบ ข้อบังคับที่เป็นไปตามระบบกฎหมายสากลแล้วก็ย่อมที่จะได้รับการยอมรับจากประเทศต่างๆ ในประชาคมอาเซียนและประเทศอื่นๆทั่วโลกด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคการใช้ประโยชน์สินทรัพย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานในทางเศรษฐกิจ
2. เพื่อศึกษาแนวทางการใช้ประโยชน์สินทรัพย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานในทางเศรษฐกิจ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพซึ่งได้วิจัยตามลักษณะของการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นเอกสารได้แก่ เอกสารทางวิชาการ เช่น บทความทางวิชาการ รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ ข้อเขียน รายงานการประชุม เอกสารประกอบการประชุมและเอกสารอื่นๆที่เผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตทั้งของไทยและต่างประเทศ รวมถึง กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานว่าด้วยการบริหารและจัดการทรัพย์สิน พ.ศ. 2554 และระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานว่าด้วยการบริหารการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2557

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการวิเคราะห์หาหลักเกณฑ์และมาตรการทางกฎหมายที่เหมาะสมเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์สินทรัพย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานในทาง

เศรษฐกิจเพื่อนำมาปรับใช้ โดยเป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ(Qualitative Research) โดยทำการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับกฎหมายต่างๆจากหนังสือ บทความ เอกสาร วารสาร ตั๋วบทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนข้อมูลสารสนเทศทางอินเทอร์เน็ตและสื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการศึกษาเพื่อนำมาสรุปเป็นข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาต่อไป

สมมุติฐานของการวิจัย

การใช้ประโยชน์สินทรัพย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานเพื่อจัดหารายได้หรือผลประโยชน์นั้นจะกระทำได้อย่างไรกรณีที่ต้องเป็นไปตามกฎหมายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยได้เท่านั้น ซึ่งการที่มหาวิทยาลัยจะกระทำการหารายได้นอกจากวัตถุประสงค์ดังกล่าวย่อมที่จะไม่สามารถทำได้ เว้นแต่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานจะมีระเบียบหรือข้อบังคับที่ออกมารับรองการจัดหารายได้ของมหาวิทยาลัย ดังนั้นหากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานมีระเบียบและข้อบังคับที่ชัดเจนแล้วก็สามารถนำมาบริหารจัดการสินทรัพย์ของมหาวิทยาลัยเพื่อให้เกิดการจัดหารายได้ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. เพื่อให้ทราบปัญหาอุปสรรคและแนวทางการใช้ประโยชน์สินทรัพย์ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานในทางเศรษฐกิจ
2. เพื่อให้มหาวิทยาลัยนำแนวทางการใช้ประโยชน์สินทรัพย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานในทางเศรษฐกิจไปแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาต่อไป

ผลการศึกษา

การวิจัยนี้พบว่าการจัดหาผลประโยชน์จากที่ราชพัสดุและที่ดินของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานมีรายละเอียดดังนี้

1. ปัญหาและอุปสรรคของจัดหาผลประโยชน์จากที่ราชพัสดุและที่ดินของมหาวิทยาลัย

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเรื่องความสามารถในการแสวงหารายได้ของสถาบันอุดมศึกษาโดย อุตัย เลาหิเชียรและวรเดช จันทรศร (2528) มาพิจารณาปัญหาและอุปสรรคของจัดหาผลประโยชน์จากที่ราชพัสดุและที่ดินของมหาวิทยาลัย ซึ่งผู้วิจัยพบปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการดำเนินการจัดหารายได้ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานดังนี้

1) ความไม่แน่ชัดในเรื่องอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของมหาวิทยาลัย

ความไม่ชัดเจนในเรื่องอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของมหาวิทยาลัยในการดำเนินการเรื่องต่างๆที่มีลักษณะเป็นการจัดหารายได้เกิดขึ้นกล่าวคือ มหาวิทยาลัยไม่มีนโยบายที่เป็นรูปธรรมเกี่ยวกับขอบเขตอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยฯและโดยบทบัญญัติของกฎหมายที่กำหนดอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานอื่นๆของมหาวิทยาลัยฯ ที่มีความเกี่ยวข้องหรือมีความรับผิดชอบดำเนินการในเรื่องการจัดหารายได้ ผู้วิจัยได้ศึกษารายละเอียดในกฎหมายจัดตั้ง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานแล้วพบว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานมีพระราชบัญญัติเฉพาะของตนเองที่กำหนดให้มีการบริหารในรูปของผู้บริหารอันได้แก่อธิการบดีกับองค์กรที่กำหนดนโยบาย ควบคุมการเงินการบริหารและวางระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ อันได้แก่ สภามหาวิทยาลัยตามระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานว่าด้วยบริหารการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2557 ซึ่งมีอำนาจวางกฎระเบียบ ข้อบังคับในเรื่องต่าง ๆ ไว้ในลักษณะที่เป็น “อำนาจทั่วไป” ภายในกรอบวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยได้โดยมีฐานะเป็น “กฎหมายลำดับรอง” ดังนั้นสภามหาวิทยาลัยจึงมีอำนาจในการกำหนดระเบียบข้อบังคับในเรื่องที่เกี่ยวกับการจัดตั้งองค์กรของมหาวิทยาลัย การบริหารงาน การเงิน ตลอดจนไปจนถึงการจัดหารายได้ของมหาวิทยาลัยได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ตรงเท่าที่การดำเนินการนั้นๆ เป็นไปภายในวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย ประกอบกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานมีอำนาจตรากฎหมายลำดับรองขึ้นใช้บังคับได้เองกับทั้งมีอำนาจบริหารจัดการเงินงบประมาณรายจ่ายพิเศษของมหาวิทยาลัยเองอย่างเป็นอิสระโดยไม่ต้องนำเสนอเป็นรายได้แผ่นดินอีกด้วย

เมื่อพิจารณาจากหลักการในเรื่องความเป็นอิสระของมหาวิทยาลัยที่สะท้อนจากการกำหนดโครงสร้างบริหารงานและกำหนดอำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัยดังที่ปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานและระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานว่าด้วยบริหารการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2557 แล้วพิจารณาได้ว่าการดำเนินการในเรื่องการจัดหารายได้ภายในขอบวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยนั้นเป็นการกระทำที่สามารถดำเนินการได้โดยชอบด้วยกฎหมาย และมหาวิทยาลัยโดยสภามหาวิทยาลัยย่อมมีอำนาจในการกำหนดระเบียบข้อบังคับสำหรับดำเนินกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นการจัดหารายได้ได้เอง ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินการในรูปแบบของการจัดตั้งหน่วยงานถาวรของมหาวิทยาลัยที่ไม่เป็นส่วนราชการขึ้นรองรับการจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี การจัดหาและจัดเก็บรายได้จากการหาผลประโยชน์จากที่ราชพัสดุที่มหาวิทยาลัยครอบครองและใช้ประโยชน์อยู่ไว้ได้เอง หรือการวางระเบียบข้อบังคับที่ให้อำนาจหน่วยงานต่าง ๆ บริหารจัดการในทางงบประมาณและการเงินในการดำเนินโครงการจัดหารายได้ต่าง ๆ เอง เป็นต้น แต่ในปัจจุบันพบว่า อำนาจหน้าที่ตามระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานว่าด้วยบริหารการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2557 ยังไม่มีความชัดเจนในเรื่องการบังคับใช้ กล่าวคือ การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติด้านการเงินทรัพย์สินและการจัดหารายได้ยังไม่มีข้อกำหนดที่ชัดเจน ส่งผลให้การดำเนินการจัดหารายได้ในทางปฏิบัติไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพเพราะผู้ปฏิบัติไม่มั่นใจในเรื่องอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของมหาวิทยาลัยจึงต้องรอการสั่งการจากผู้มีอำนาจก่อนจึงจะดำเนินการทำให้เกิดความล่าช้าและเสียโอกาสทางการจัดการ

2) การไม่มีรูปแบบและแนวทางการจัดหาผลประโยชน์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานมีวิสัยทัศน์และมีทรัพยากรในทางวิชาการที่มีศักยภาพสูง แต่สิ่งที่จะต้องเริ่มดำเนินการในการจัดหารายได้ที่มีลักษณะชัดเจน หรือจัดตั้งองค์กรขึ้นมารองรับการดำเนินการเพื่อหารายได้อย่างถาวร เพราะขาดแนวทางที่จะเป็นตัวอย่างในการวางรูปแบบโครงสร้างองค์กรและการกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ ตลอดจนความสัมพันธ์กับองค์กรอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัยขององค์กรจัดหารายได้เหล่านี้ ปัญหาความไม่ชัดเจนในแนวทางที่จะดำเนินการนี้ตัวอย่างเช่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานไม่มีการจัดตั้งองค์กรเฉพาะเพื่อจัดทำกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นการจัดหารายได้ให้แก่มหาวิทยาลัย ส่งผลให้การตัดสินใจในการกำหนดรูปแบบการหารายได้ การบริหารองค์กร การตรวจสอบ ควบคุม ความสัมพันธ์กับมหาวิทยาลัย ตลอดจนทั้งแนวทางปฏิบัติในทางงบประมาณ และการบัญชีขององค์กร ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความชัดเจนในการดำเนินการเรื่องเหล่านี้ตั้งแต่แรกในขั้นของการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการจัดตั้งองค์กรจัดหารายได้เหล่านี้ขึ้น เมื่อศึกษากรณีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานจะพบว่ามหาวิทยาลัยมีการกำหนดแนวทางอำนาจหน้าที่ กำหนดความสัมพันธ์ตลอดทั้งการควบคุมตรวจสอบของมหาวิทยาลัยแต่ไม่มีองค์กรที่รับผิดชอบเฉพาะเรื่องในเชิงการจัดหารายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจัดหาผลประโยชน์จากที่ราชพัสดุและที่ดินของมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับภารกิจของมหาวิทยาลัย ดัง เช่น การจัดตั้งหน่วยงานอิสระขึ้นรับผิดชอบจัดหาผลประโยชน์จากที่ราชพัสดุและที่ดินของมหาวิทยาลัยโดยเฉพาะ

การจัดหาผลประโยชน์จากที่ราชพัสดุและที่ดินของมหาวิทยาลัยนั้นจะเป็นนโยบายที่เกิดขึ้นจากผู้บริหารของมหาวิทยาลัยทั้งในระดับส่วนกลางและวิทยาเขตเป็นหลักซึ่งจะเกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบและแนวทางการจัดหาผลประโยชน์อยู่เสมอตามการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร ส่งผลให้รูปแบบและแนวทางการจัดหาผลประโยชน์ไม่มีความต่อเนื่องและชัดเจนโดยพิจารณาจากข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานว่าด้วยการบริหารและจัดการทรัพย์สิน พ.ศ. 2554 มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและทรัพย์สินอื่น มีการตั้งคณะกรรมการการบริหารและจัดการทรัพย์สินเพื่อกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินรวมทั้งการหารายได้ โดยตั้งกรรมการจากผู้บริหารโดยตำแหน่งประกอบด้วยคณะกรรมการการบริหารและจัดการทรัพย์สินก็ยังไม่มีการออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับนโยบายเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินรวมทั้งการหารายได้ที่เป็นรูปธรรมมาบังคับใช้ในปัจจุบัน

3) การไม่มีองค์กรควบคุมภายนอก

องค์กรควบคุมจากภายนอกที่อาจเกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมเพื่อจัดหารายได้ของมหาวิทยาลัยอาจจะได้แก่ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน กรมบัญชีกลาง สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและทบวงมหาวิทยาลัยเอง กล่าวคือในกรณีของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินนั้น

ความเกี่ยวข้องสำคัญอยู่ที่ การที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินมีอำนาจตามกฎหมายในการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินทุกประเภทของมหาวิทยาลัย ทั้งที่เป็นงบประมาณแผ่นดินและทั้งที่เป็นงบประมาณรายจ่ายจากรายได้พิเศษของมหาวิทยาลัยเองด้วย ดังนั้นสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินจึงมีอำนาจในการตรวจสอบการใช้จ่ายของเงินที่มาจากกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นการจัดหารายได้ของมหาวิทยาลัยได้ทุกประเภทแต่เนื่องจากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินถูกกำหนดให้ตรวจสอบการใช้จ่ายเงินตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ และสภามหาวิทยาลัยก็มีอำนาจตราระเบียบข้อบังคับสำหรับใช้บังคับกับเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยเองได้ตามกฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัย ดังนั้นการตรวจสอบการใช้จ่ายในกิจกรรมเพื่อหารายได้ของมหาวิทยาลัยจึงจำเป็นต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการใช้จ่ายเงินที่สภามหาวิทยาลัยวางระเบียบไว้ ซึ่งก็หมายความว่าในการจัดหารายได้ของมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องมีระเบียบที่ออกโดยสภามหาวิทยาลัยมารองรับการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ นั้นเอง

จากการวิจัยพบว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานยังไม่มีการจัดตั้งองค์กรที่มีลักษณะถาวรนอกระบบราชการของมหาวิทยาลัย เช่นการตั้งผู้ตรวจสอบบัญชีรับอนุญาตเพื่อกลั่นกรองและตรวจสอบการใช้จ่ายเงินของหน่วยงานก่อนรายงานสภามหาวิทยาลัย ส่วนการดำเนินกิจกรรมหารายได้อื่น ๆ ก็ก็ยังไม่มีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตั้งขึ้นเช่นกัน ส่วนการตรวจสอบของสำนักงานคณะกรรมการการข้าราชการพลเรือนและกรมบัญชีกลางนั้น ในกรณีที่มีการดำเนินกิจกรรมเพื่อจัดหารายได้ของมหาวิทยาลัยไม่มีการขอกำหนดอัตราบุคลากรเพิ่มขึ้นหรือขอใช้เงินจากงบประมาณแผ่นดิน หรือมิได้นำเงินงบประมาณที่ได้รับจากงบประมาณแผ่นดินไปดำเนินการความเกี่ยวข้องของหน่วยงานตรวจสอบทั้งสองนี้ต่อกิจกรรมการจัดหารายได้ของมหาวิทยาลัยก็มักจะไม่ปรากฏขึ้น สำหรับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษานั้นกิจกรรมในการจัดหารายได้ที่อาจมีความเกี่ยวข้องกับหน่วยงาน “เจ้าสังกัด” ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ นี้ ก็คือการจัดการเรียนการสอนเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตร กับการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ที่อิงอยู่กับระบบราชการ ซึ่งมีความจำเป็นในเรื่องการกำหนดให้มีแผนการจัดการเรียนการสอนหรือแผนการจัดตั้งหน่วยงานดังกล่าวไว้ในแผนพัฒนาการศึกษา ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบอยู่ด้วยอีกทั้งในกรณีการจัดกิจกรรมประเภทการเรียนการสอนหลักสูตรการศึกษานั้น ๆ จะต้องได้รับอนุมัติหลักสูตรจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ก่อน โดยในปัจจุบันนี้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาก็ได้มอบอำนาจอนุมัติหลักสูตรนี้ไว้กับสภามหาวิทยาลัยต่าง ๆ ให้เป็นผู้อนุมัติในนามสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้แล้ว ทั้งนี้โดยมีเงื่อนไขที่จะต้องแจ้งให้ทบวงมหาวิทยาลัยทราบการอนุมัติหลักสูตรของสภามหาวิทยาลัยก่อนการเริ่มดำเนินการสอนและจะต้องปรากฏหลักสูตรดังกล่าวอยู่ในแผนพัฒนาการศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัยด้วย

4) การขาดแคลนบุคลากรที่รับผิดชอบการจัดการทรัพยากร

แม้ว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานจะมีบุคลากรที่มีคุณภาพในทางวิชาการ และมีทรัพยากรที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นการจัดการรายได้แต่ปัญหาหนึ่งที่พบคือการขาดแคลนบุคลากรที่จะเข้ามาทำหน้าที่ในการบริหารจัดการสำหรับกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ กล่าวคือ การรับผิดชอบในการบริหารโครงการต่าง ๆ ที่มีลักษณะเป็นการหารายได้เหล่านี้มีความหลากหลาย และมีปริมาณงานมากนับตั้งแต่การดำเนินการในทางงบประมาณ การวางแผนการเงิน การจัดทำบัญชี การประชาสัมพันธ์การดำเนินงาน การบริหารบุคลากรตลอดไปจนถึงปัญหาด้านการบริหารทางวิชาการหรือการดูแลรักษาสตูดอุปกรณ์ ครุภัณฑ์หรือแม้กระทั่งอาคารสถานที่ของโครงการ หากว่าการจัดกิจกรรมเพื่อจัดการรายได้ของมหาวิทยาลัยใหญ่โตมากขึ้นเพียงใด ความต้องการบุคลากรก็จะเพิ่มมากขึ้น ทั้งในด้านปริมาณและในด้านคุณภาพกระทั่งวิธีการที่มอบหมายให้บุคลากรในระบบราชการอันได้แก่ อาจารย์และข้าราชการของมหาวิทยาลัยเป็นผู้รับผิดชอบจัดการในกิจกรรมต่าง ๆ โดยให้ค่าตอบแทนเพิ่มขึ้น ก็จะถึงจุดอิ่มตัวที่จะไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเริ่มเกิดอุปสรรคในเรื่องปริมาณงานในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ขึ้น

2. แนวทางการจัดหาผลประโยชน์จากราชพัสดุและที่ดินของมหาวิทยาลัย

ผู้วิจัยได้นำผลของการวิจัยเรื่องการจัดองค์กรเพื่อหารายได้ของมหาวิทยาลัยไทย กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์โดยสุรพล นิติไกรพจน์ (2542). และแนวคิดการจัดการศึกษาแบบพึ่งตนเองของสถาบันอุดมศึกษาโดย ชะนินาถ สิงห์เรศน์ (2535) มาเป็นแนวทางในการจัดหาผลประโยชน์จากราชพัสดุและที่ดินของมหาวิทยาลัยโดยมีข้อเสนอ ดังนี้

1) การจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะแยกมาจากส่วนราชการมหาวิทยาลัยเป็นหลักการที่สำคัญประการหนึ่งของการจัดการภาครัฐแนวใหม่ โดยแนวคิดนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้องค์กรที่จัดตั้งใหม่มีความอิสระคล่องตัวในการดำเนินงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานและการดำเนินการจัดหาผลประโยชน์จากราชพัสดุและที่ดินของมหาวิทยาลัย การจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะแยกจากส่วนราชการมหาวิทยาลัยมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ ประการแรก การแยกหน่วยงานเฉพาะออกมาจากองค์กรเดิมเพื่อให้การทำงานมีความคล่องตัวมากขึ้น และช่วยทำให้โครงสร้างหน่วยงานการจัดหาผลประโยชน์จากราชพัสดุและที่ดินของมหาวิทยาลัยมีขนาดเล็กลง โดยหน่วยงานใหม่ที่จัดตั้งขึ้นจะมีความชำนาญเฉพาะด้าน ประการที่สอง หน่วยงานนี้มีความอิสระคล่องตัว (Autonomy) ซึ่งหมายถึงระดับของความเป็นอิสระในการตัดสินใจในการดำเนินงานของหน่วยงานเป็นความสามารถขององค์กรในการตัดสินใจเรื่องการจัดการภายในและมีความเป็นอิสระจากการแทรกแซงจากผู้บริหารมหาวิทยาลัย โดยสามารถแบ่งความอิสระคล่องตัวเป็น 5 ด้าน คือ (1) ความอิสระคล่องตัวด้านกฎหมาย (2) ความอิสระคล่องตัวด้านโครงสร้างของหน่วยงาน (3) ความอิสระคล่องตัวด้านการบริหาร (4) ความอิสระคล่องตัวด้านการเงิน และ (5) ความอิสระคล่องตัวด้าน

ประการสุดท้าย คือการมีข้อกำหนดของการทำงานเป็นสัญญาที่ชัดเจนซึ่งหมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับ ลักษณะการทำงานและผลการดำเนินงานของหน่วยงาน หน่วยงานที่แยกอิสระจะต้องมีการกำหนด ระบบความพร้อมรับผิดหรือระบบการประเมินผลที่ชัดเจน เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่มีความเป็นอิสระ ไม่ได้อยู่ภายใต้โครงสร้างการบังคับบัญชาของหน่วยงานมหาวิทยาลัยจึงจำเป็นต้องสร้างหลักประกัน ให้กับสังคมได้ว่าผลการดำเนินงานของหน่วยงานจะต้องมีความรับผิดชอบ

2) การจ้างหน่วยงานภายนอกหรือบุคลากรพิเศษเพื่อรับผิดชอบงาน เนื่องจากการว่าจ้าง บริษัทหรือบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในเรื่องการจัดหาผลประโยชน์จากที่ราชพัสดุและที่ดินของมหาวิทยาลัยเป็นการเฉพาะเข้ามาทำงานแทนหน่วยงานของมหาวิทยาลัยให้ ทั้งหมดหรืออาจจะเป็นแค่เพียงในบางส่วน โดยที่สำคัญคือจะต้องไม่มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์และ การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในภาพรวม ซึ่งอาจจะว่าจ้างรับเป็นโครงการหรือจ้างมีกำหนด ระยะเวลา เพราะสามารถตอบสนองและเข้าถึงความต้องการในรูปแบบการทำธุรกิจในสถานการณ์ ปัจจุบันได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ แนวทางการจ้างหน่วยงานภายนอกหรือบุคลากรพิเศษเพื่อรับผิดชอบงาน นี้มีผลดีต่อการการจัดหาผลประโยชน์จากที่ราชพัสดุและที่ดินของมหาวิทยาลัยดังนี้

1.1) ลดต้นทุนค่าใช้จ่ายโดยมหาวิทยาลัยว่าจ้างบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถใน เรื่องการจัดหาผลประโยชน์จากที่ราชพัสดุและที่ดินของมหาวิทยาลัย จากภายนอกมาเป็นผู้ ดำเนินงานในเรื่องต่างๆแทนให้จะช่วยให้อ่านสามารถประหยัดงบประมาณในส่วนดังกล่าวได้เป็น อย่างดี เมื่อเทียบกับการจัดตั้งแผนกขึ้นมาใหม่อย่างเต็มรูปแบบ ที่จะต้องเสียทั้งค่าจ้างพนักงาน รวมถึงต้องมีสวัสดิการต่างๆให้ด้วย

1.2) ลดโครงสร้างการดูแลและบริหาร กล่าวคือ กรณีที่หน่วยงานภายนอกหรือ บุคลากรพิเศษที่มหาวิทยาลัยจ้างมาทำงานให้ไม่มีประสิทธิภาพหรือบรรลุตามวัตถุประสงค์ของ มหาวิทยาลัยก็สามารถเลิกจ้างและจัดหาหน่วยงานภายนอกหรือบุคลากรพิเศษใหม่ได้ตลอดเวลา เพราะการว่าจ้างหน่วยงานภายนอกหรือบุคลากรพิเศษจะช่วยลดภาระการดูแลและการบริหารงาน ของมหาวิทยาลัยได้เป็นอย่างดี เนื่องจากการกิจหลักที่มหาวิทยาลัยต้องการได้ถูกส่งและทำความเข้าใจในเรื่องของรายละเอียดกับหน่วยงานภายนอกหรือบุคลากรพิเศษไปแล้วตั้งแต่ตอนต้นก่อนที่จะ เข้ามาทำงาน มหาวิทยาลัยจึงเพียงแค่อuditตามและประเมินผลเท่านั้น หากไม่เป็นไปตามเป้าก็ สามารถว่าจ้างหน่วยงานภายนอกหรือบุคลากรพิเศษอื่นให้เข้ามาทำหน้าที่แทนได้ จึงมีความได้เปรียบ และยืดหยุ่นกว่าการว่าจ้างพนักงานประจำมากซึ่งท่านจะต้องคอยดูแลเอาใจใส่ในทุกขั้นตอนหากมี ข้อผิดพลาดก็ต้องลงมาแก้ไข

1.3) ลดเวลาฝึกพนักงานผู้รับผิดชอบ กล่าวคือหากมหาวิทยาลัยจัดตั้งแผนกหรือ ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องจัดหาผลประโยชน์จากที่ราชพัสดุและที่ดินของมหาวิทยาลัยด้วยตนเอง ทั้งหมด แน่นอนว่ามหาวิทยาลัยจะต้องเสียเวลาไปกับการฝึกพนักงานให้ทำงานตามที่ท่านต้องการ

ใหม่ทั้งหมดเหมือนกับการเริ่มต้นนับหนึ่งใหม่เลยทีเดียว แต่ปัญหาในเรื่องดังกล่าวจะไม่เกิดขึ้นหากมหาวิทยาลัยใช้ระบบ Outsource ซึ่งผู้ที่มารับงานถูกจัดว่าเป็นมืออาชีพในเรื่องจัดหาผลประโยชน์จากที่ราชพัสดุและที่ดินของมหาวิทยาลัยเป็นการเฉพาะอยู่แล้ว จึงสามารถลดระยะเวลาที่ต้องเสียไปกับการทดลองและฝึกงานลงไปได้อย่างมาก

1.4) จัดให้มีหน่วยงานภายนอกหรือบุคลากรพิเศษที่มารับงานในลักษณะของมืออาชีพ กล่าวคือ หน่วยงานภายนอกหรือบุคลากรพิเศษที่มารับงานในลักษณะของ Outsource ต่อจากมหาวิทยาลัยจะมีลักษณะของความเป็นมืออาชีพและรู้ว่าอะไรคือสิ่งที่ควรทำเพื่อตอบสนองกับความต้องการทางธุรกิจของมหาวิทยาลัยและยังสามารถแนะนำเทคนิคใดๆที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการจัดหาผลประโยชน์จากที่ราชพัสดุและที่ดินของมหาวิทยาลัยได้อีกด้วย

1.5) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโดยมหาวิทยาลัยว่าจ้างหน่วยงานภายนอกหรือบุคลากรพิเศษให้เข้ามาทำหน้าที่ดูแลในการจัดหาผลประโยชน์จากที่ราชพัสดุและที่ดินของมหาวิทยาลัยแทนในนั้น หากมหาวิทยาลัยเลือกที่จะว่าจ้างหน่วยงานภายนอกหรือบุคลากรพิเศษที่มีความสามารถหรือความชำนาญมากเป็นพิเศษก็จะส่งผลให้ศักยภาพโดยรวมของการจัดหาผลประโยชน์สูงขึ้นตามไปด้วย

1.6) สร้างความน่าเชื่อถือให้กับมหาวิทยาลัยโดยมหาวิทยาลัยต้องออกไปเจรจาทำธุรกิจกับบุคคลภายนอกนั้น สิ่งหนึ่งที่บุคคลภายนอกมักจะหยิบยกนำขึ้นมาใช้ในการพิจารณาก็คือในส่วนของประสิทธิภาพและเครดิตความน่าเชื่อถือของมหาวิทยาลัยเอง ซึ่งหากมหาวิทยาลัยมีการร่วมงานในลักษณะของ Outsource กับหน่วยงานภายนอกหรือบุคลากรพิเศษที่มีชื่อเสียงแล้วละก็จะเป็นการช่วยเติมเต็มในส่วนของทัศนคติเรื่องประสิทธิภาพและความน่าเชื่อถือที่มีต่อมหาวิทยาลัยได้เป็นอย่างดี

อภิปรายผล

อภิปรายผล

การบริหารจัดการสินทรัพย์ของมหาวิทยาลัยเพื่อหารายได้มาสนับสนุนการบริหารจัดการการศึกษาของมหาวิทยาลัยไม่ประสบผลสำเร็จตามเป้าประสงค์ขององค์กรเท่าที่ควรทั้งที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานมีสินทรัพย์ที่มีศักยภาพในการหารายได้เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะการจัดหาผลประโยชน์จากสินทรัพย์ของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 เพราะยังไม่มีระเบียบหรือประกาศในทางปฏิบัติที่ชัดเจนสำหรับการบริหารและจัดการทรัพย์สินและขาดแคลนหน่วยงานรวมถึงบุคลากรผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเรื่อง ส่งผลให้ไม่สามารถดำเนินการได้จริงในทางปฏิบัติสอดคล้องกับแนวคิดจัดการศึกษาแบบพึ่งตนเองและการเพิ่มรายได้ของสถาบันอุดมศึกษาของ ชะนีนาถ สิงห์เรศน์ (2535)

จากปัญหาและอุปสรรคของการจัดหาผลประโยชน์จากที่ราชพัสดุและที่ดินของมหาวิทยาลัยดังที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้เสนอแนวทางการจัดหาผลประโยชน์จากที่ราชพัสดุและที่ดินของมหาวิทยาลัยสอดคล้องกับแนวคิดความสามารถในการแสวงหารายได้ของสถาบันอุดมศึกษาของ อุทัย เลาหิเชียรและวรเดช จันทรศรี (2528) และแนวคิดเรื่ององค์การและแนวทางการพัฒนาของ ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์และคณะ (2558) และงานวิจัยเรื่องการจัดองค์กรเพื่อหารายได้ของมหาวิทยาลัยไทย กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ของสุรพล นิติไกรพจน์ (2542) โดยเสนอไว้สองแนวทางได้แก่ แนวทางแรกเป็นการให้มหาวิทยาลัยจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะแยกมาจากส่วนราชการมหาวิทยาลัยเป็นเนื่องจากเป็นหลักการที่สำคัญประการหนึ่งของการจัดการภาครัฐแนวใหม่ โดยแนวคิดนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้องค์กรที่จัดตั้งใหม่มีความอิสระคล่องตัวในการดำเนินงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานและการดำเนินการจัดหาผลประโยชน์จากที่ราชพัสดุและที่ดินของมหาวิทยาลัย แนวทางที่สอง คือการว่าจ้างบริษัทหรือบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในเรื่องการจัดหาผลประโยชน์จากที่ราชพัสดุและที่ดินของมหาวิทยาลัยเป็นการเฉพาะเข้ามาทำงานแทนหน่วยงานของมหาวิทยาลัยให้ทั้งหมดหรืออาจจะเป็นแค่เพียงในบางส่วน โดยที่สำคัญคือจะต้องไม่มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์และการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในภาพรวม ซึ่งอาจจะว่าจ้างรับเป็นโครงการหรือจ้างมีกำหนดระยะเวลา เพราะสามารถตอบสนองและเข้าถึงความต้องการในรูปแบบการทำธุรกิจในสถานการณ์ปัจจุบันได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้ผู้ทำวิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้เฉพาะเรื่องการจัดหาผลประโยชน์จากที่ราชพัสดุและที่ดินของมหาวิทยาลัยเท่านั้นซึ่งเน้นในกฎระเบียบและข้อบังคับในทางกฎหมายเท่านั้น แต่การจัดหารายได้ของมหาวิทยาลัยยังสามารถที่จะดำเนินการในกรณีอื่นๆได้อีก ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

ประการแรก ควรให้มีการศึกษาถึงแนวทาง ชนิด ประเภทของรายได้หรือผลประโยชน์อื่นเพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่ครอบคลุมปัญหาและอุปสรรครวมถึงแนวทางการแก้ปัญหาดังกล่าวทั้งมหาวิทยาลัยโดยรวมอย่างแท้จริง

ประการที่สอง ควรสนับสนุนให้มีการกระจายอำนาจให้กับวิทยาเขตเพื่อดำเนินการจัดหารายได้หรือผลประโยชน์โดยสามารถดำเนินการได้อย่างเป็นอิสระภายใต้กรอบวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย ประการสุดท้าย ควรมีการสนับสนุนให้จัดหารายได้หรือผลประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรมและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคลากรในมหาวิทยาลัยอย่างแท้จริง

เอกสารอ้างอิง

- จินตนา ชัยยวรรณาการและคณะ. (2543). การปรับเปลี่ยนส่วนราชการเป็นองค์การมหาชน : ศึกษากรณีโรงพยาบาลบ้านแพ้ว. รายงานการวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- เจือจันทร์ จงสถิตอยู่. (2529). แผนพัฒนาการศึกษากับการพึ่งตนเอง ในผลกระทบของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อพึ่งตนเอง. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนะินาถ สิงห์เรศน์. (2535). รูปแบบการหารายได้เพื่อการพึ่งตนเองของมหาวิทยาลัยศรีนครินทร-วิโรฒ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกอุดมศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-วิโรฒ.
- ชัยสิทธิ์ เถลิ้มมีประเสริฐ. (2544). มาตรฐานการจัดการทางการเงิน 7 Hardles กับการจัดทำงบประมาณระบบใหม่. กรุงเทพมหานคร : บริษัทธีระฟิล์มและโซเทกซ์จำกัด.
- ผุสดี พลสารมัย. (2544). กลยุทธ์การบริหารมหาวิทยาลัยไทยเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการในศตวรรษที่ 21. จุฬาลงกรณ์วารสาร ปีที่ 11 ฉบับที่ 44 กรกฎาคม-กันยายน 2544.
- ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์และคณะ. (2558). รายงานการวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์บทบาทเพื่อการเรียนรู้และพัฒนา 15 หน่วยงานรัฐ ตามพระราชบัญญัติเฉพาะ”. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.). กรุงเทพมหานคร.
- พรทิพย์ ดีสมโชค. (2537). แนวความคิดและพัฒนาการเกี่ยวกับความเป็นอิสระของมหาวิทยาลัยไทย : การวิเคราะห์เชิงประวัติศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,ม.ป.ท.
- ไพศาล เผือกพูลผล, (2545) การปฏิรูประบบราชการไทย : ทิศทาง ความก้าวหน้าและข้อจำกัด /. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์,ม.ป.ท.
- วรากรณ์ สามโกเศศ. (2528). การพึ่งตนเองของระบบมหาวิทยาลัยของรัฐ. รายงานการประชุมทางวิชาการประจำปีของที่ประชุมอธิการบดีเรื่องการพึ่งตนเองของระบบมหาวิทยาลัยของรัฐ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิจิตร ศรีสอ้าน. (2528). การระดมทุนและการพัฒนากองทุนของสถาบันอุดมศึกษา. รายงานการประชุมทางวิชาการประจำปีของที่ประชุมอธิการบดีเรื่องการพึ่งตนเองของระบบมหาวิทยาลัยของรัฐ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิชิตวงศ์ ณ ป้อมเพชร์. (2529). แนวคิดในการพึ่งตนเองในทางเศรษฐกิจ. การวิจัยเพื่อการพึ่งตนเอง: การพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจในชนบท. กรุงเทพมหานคร: คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- วิวัฒน์ชัย อรรถาการ. (2529). ผลกระทบของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติต่อการจัดการศึกษาไทย. ผลกระทบของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อการพึ่งตนเอง.กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ไวภูณัฐ ครองยุทธ. (2544). รายงานการวิจัยเรื่อง “การจัดองค์กรเพื่อแสวงหารายได้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี”. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. อุบลราชธานี.
- สรรรชนา คำชู. (2545). การบริหารงบประมาณองค์กรในกำกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่:กรณีศึกษาการหารายได้. การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการเมืองการปกครอง. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2534). ความเป็นอิสระของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐกับความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม. กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร หลักสูตรป้องกันราชอาณาจักรภาครัฐร่วมกับเอกชนรุ่น 4.
- สุรพล นิติไกรพจน์. (2542). การจัดองค์กรเพื่อหารายได้ของมหาวิทยาลัยไทย กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วารสารนิติศาสตร์. ปี 27 ฉบับที่ 4.
- สุรินทร์ จิรวินิชย์. (2533). วิชาการกฎหมายมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขา นิติศาสตรบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (2535). “สองทศวรรษทบวงมหาวิทยาลัย (หนังสือที่ระลึกวันคล้ายวันสถาปนาทบวงมหาวิทยาลัยครบ ๒๐ ปี)”. กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (2545). “อำนาจอิสระของการบริหารมหาวิทยาลัยไทย”. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัยและสำนักนโยบายและแผนอุดมศึกษา. (2546). “สามทศวรรษทบวงมหาวิทยาลัย”. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สัมฤทธิ์ ยศสมศักดิ์. (2547). หลักรัฐประศาสนศาสตร์ : แนวคิดและทฤษฎี. กรุงเทพมหานคร :ห้างหุ้นส่วนจำกัดจิงเจริญการพิมพ์.
- อุทัย เลาหิเชียรและวรเดช จันทรศรี. (2528). การบริหารการพัฒนา : การเปลี่ยนแปลงและทิศทางในการบริหารและพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สามเจริญพานิช.

คุณลักษณะนักบัญชีตามบริบทในยุคกระแสโลกาภิวัตน์ของนักศึกษาสาขาการบัญชี

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

The Contextual Accountants Characteristics under Globalization of Accounting

Students of Management Sciences Faculty, Surindra Rajabhat University

ลภัสสรดา หอมคำ¹

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้เพื่อ ศึกษาคุณลักษณะนักบัญชีตามบริบทในยุคโลกาภิวัตน์ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ และเปรียบเทียบคุณลักษณะนักบัญชีตามบริบทในยุคโลกาภิวัตน์ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ จำแนกตามระดับความสามารถสูง และปานกลาง โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 272 คน โดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ F-test ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะนักบัญชีตามบริบทในยุคกระแสโลกาภิวัตน์ของนักศึกษาสาขาการบัญชี มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักบัญชีแบ่งออกเป็น 5 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 3.71 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านคุณลักษณะทักษะทางปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสาร รองลงมาคือ ด้านคุณลักษณะเฉพาะบุคคล และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านคุณลักษณะทักษะทางวิชาการเชิงปฏิบัติและหน้าที่การงาน ผลการวิจัยดังกล่าว สามารถนำมาพัฒนาปรับปรุงในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษามีคุณลักษณะนักบัญชีตามบริบทในยุคกระแสโลกาภิวัตน์ของนักศึกษาสาขาการบัญชี

คำสำคัญ คุณลักษณะนักบัญชี, นักศึกษาสาขาการบัญชี

Abstract

The objectives of this research was to study and compare the contextual accountants characteristic under globalization of accounting students of management sciences faculty, SRRU which divided by the efficiency levels. This study used questionnaire to collect data on 272 accounting students. The statistics used for the data analysis consist of percentage, mean, standard deviation and F-test analysis. The result of study indicated that the contextual accountants characteristic under globalization of accounting students can be categorized into 5 desirable skills

¹ อาจารย์คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

as followed; the overall characteristics was in average level at 3.71, the most important group in high level was Interpersonal and communication skills, then personal characteristics skill and the lowest level was practical and functional academic skills. The results can be applied for accounting education development for strengthen the desirable accountant's characteristic of accounting students under globalization era.

Key word : Contextual accountants, Accounting students of management

บทนำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มุ่งผลิตบัณฑิตให้เป็นไปตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย และมีคุณภาพได้มาตรฐานตามเกณฑ์วิชาชีพ สนองความต้องการของท้องถิ่นและสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษา ซึ่งได้มีการจัดการศึกษาทั้งในระดับอนุปริญญา ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก

คณะวิทยาการจัดการ เป็นคณะหนึ่งในโครงสร้างของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ได้เปิดทำการสอน มีการจัดการศึกษาทั้งภาคปกติ และการจัดการศึกษาเพื่อปวงชนโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (ภาค กศ.บป.) คณะวิทยาการจัดการ ที่รับผิดชอบในการผลิตบัณฑิตหลายสาขาวิชาและสาขาวิชาบัญชี ซึ่งเป็นหลักสูตรระดับปริญญาตรี 4 ปี มีพันธกิจที่สำคัญคือ หลักสูตรบัญชีบัณฑิตเป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ ความสามารถในการวิชาชีพ ในการประกอบวิชาชีพทางการบัญชี และการพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนักศึกษาใน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม ความรับผิดชอบต่อตนเอง วิชาชีพและสังคม 2) ด้านความรู้ในศาสตร์ทางการบัญชี 3) ด้านความสามารถคิดวิเคราะห์ 4) ด้านความมีโลกทัศน์ที่กว้างไกล 5) ด้านความรู้ทางเทคโนโลยี เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ และสังคมในยุคกระแสโลกาภิวัตน์ ในศตวรรษที่ 21 (คู่มือหลักสูตรบัญชีบัณฑิต. 2555)

การศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญประการหนึ่ง ในการพัฒนาดน สังคม และประเทศชาติ การศึกษาในยุคกระแสโลกาภิวัตน์ ในศตวรรษที่ 21 (The Globalization) ได้ก่อให้เกิดความก้าวหน้าในทุกมิติอย่างรุนแรงทั้งการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม รวมถึงเป็นยุคเทคโนโลยี และข้อมูลข่าวสาร ซึ่งการศึกษาในปัจจุบัน ผู้เรียนต้องเรียนรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว โดยอาศัยทักษะของการเรียนรู้ (Learning Skill) อันจะนำไปสู่การพัฒนาดน ดังนั้นการเสริมสร้างองค์ความรู้ (Content Knowledge) ทักษะเฉพาะทาง (Specific Skill) ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (Expertise) และสมรรถนะของความรู้เท่าทัน (Literacy) จึงเป็นตัวแปรที่สำคัญ

ที่ต้องเกิดขึ้นกับผู้เรียนในการเรียนรู้ยุคสังคมแห่งการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการศึกษาที่ต้องอาศัยวิชาชีพที่ต้องเข้าใจในบริบทของวิชาชีพนั้นๆ เวกเช่น นักบัญชี เป็นวิชาชีพเฉพาะทางที่ต้องเรียนรู้ให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นพลวัตร

จากบทความเรื่องทักษะของคนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคกระแสโลกาภิวัตน์ ที่เขียนโดย ศ. น.พ.วิจารณ์ พานิช ได้กล่าวว่า คนทุกคนต้องเรียนรู้ตั้งแต่ชั้นอนุบาลไปจนถึงมหาวิทยาลัย และตลอดชีวิต คือ 3R x 7C ซึ่ง 3R ได้แก่ 1. (R)Reading (อ่านออก) 2. (W)Riting (เขียนได้) 3. (A)Rithmetics (คิดเลขเป็น) และ 7C ได้แก่ 1. Critical thinking & problem solving (ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา) 2. Creativity & innovation (ทักษะด้านการสร้างสรรค์ และนวัตกรรม) 3. Cross-cultural understanding (ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์) 4. Collaboration, teamwork & leadership (ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ) 5. Communication, information & media literacy (ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ) 6. Computing & ICT literacy (ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) 7. Career & learning skill (ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้) ทักษะของคนต้องเตรียมคนออกไปเป็น knowledge worker โดยครูเพื่อศิษย์นั้นจะต้องเปลี่ยนแปลงตัวเองโดยสิ้นเชิงเพื่อให้เป็น “ครูเพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21” การศึกษาในศตวรรษที่ 21 ต้องเตรียมคนออกไปเป็นคนที่ใช้ความรู้ (Knowledge worker) และเป็นบุคคลพร้อมเรียนรู้ (Learning person) ไม่ว่าจะประกอบอาชีพใด มนุษย์ในศตวรรษที่ 21 ต้องเป็นบุคคลพร้อมเรียนรู้ และเป็นคนที่ใช้ความรู้ ดังนั้นทักษะสำคัญที่สุด จึงเป็นทักษะของการเรียนรู้ (Learning Skill)

ดังนั้นทักษะสำคัญที่สุดของยุคโลกาภิวัตน์ในศตวรรษที่ 21 จึงเป็นทักษะของการเรียนรู้ (Learning Skill) ที่ผู้เรียนต้องให้ความสำคัญ และต้องปรับตัวในการเรียนยุคโลกาภิวัตน์ ที่มีทั้งการแข่งขัน ยุคของเทคโนโลยีข่าวสาร และการเปลี่ยนแปลงอย่างก้าวกระโดด ซึ่งนักศึกษาสาขาการบัญชีจึงต้องมีการเพิ่มทักษะการเรียนรู้เพื่อเป็นรากฐานของการศึกษาให้ประสบผลสำเร็จ เพื่อการเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่า ซึ่งการศึกษาคือรากฐานของการดำรงชีวิตที่มั่นคง ซึ่งนักศึกษาบัญชีต้องมีทักษะเหล่านี้เช่นกันอันจะนำไปสู่การพัฒนาในวิชาชีพทางการบัญชีและนอกจากนี้จำเป็นต้องมีคุณลักษณะผู้ทำบัญชีที่พึงประสงค์ที่เป็นที่ต้องการของทั้งภาครัฐและภาคเอกชนด้วยเช่นกัน ซึ่งมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี กล่าวถึงทักษะทางวิชาชีพสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ประกอบไปด้วยทุกทักษะ ดังนี้ 1. ทักษะทางปัญญา 2. ทักษะทางวิชาการเชิงปฏิบัติและหน้าที่งาน 3. ทักษะทางคุณลักษณะเฉพาะบุคคล 4. ทักษะทางการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสาร 5. ทักษะทางการบริหารองค์กรและการจัดการธุรกิจ

จากรายงานการวิจัย เรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะผู้ทำบัญชีที่พึงประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจในจังหวัดภูเก็ต ผลการวิจัยให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะผู้ทำบัญชีที่พึงประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจในจังหวัดภูเก็ต ทุกด้านอยู่ในระดับมากโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยคือ ทักษะทางการบริหารองค์กรและการจัดการธุรกิจ ทักษะทางการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสาร ทักษะทางคุณลักษณะเฉพาะบุคคล ทักษะทางวิชาการเชิงปฏิบัติและหน้าที่งาน และทักษะทางปัญญา ผลการศึกษาในแต่ละด้านโดยเรียงตามค่าเฉลี่ย (โสภภาพรรณ ไชพัฒน์. 2555) รายงานการวิจัยเรื่องนี้เพื่อให้แนวทางกับผู้ที่จะประกอบอาชีพทางด้านการบัญชี ต้องมีทักษะอย่างไรบ้าง เพื่อให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพในยุคกระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการแข่งขันกันมากมายในปัจจุบัน และเกี่ยวเนื่องนักศึกษาทางการบัญชีต้องเรียนรู้และเข้าใจในลักษณะของการประกอบวิชาชีพทางด้านการบัญชี เพื่อนำไปประกอบวิชาชีพบัญชีต่อไป

จากบทความงานวิจัยของ สุพัตรา เนื่องวัง (2556 : 16) ศึกษาคุณสมบัติของนักบัญชีที่พึงประสงค์ของบริษัทผาแดงอินดัสทรี จำกัด (มหาชน) จังหวัดตากจากผลการศึกษาทำให้ทราบว่าเขตพื้นที่ปฏิบัติงานแตกต่างกันแต่คุณสมบัติด้านการควบคุมการประกอบวิชาชีพบัญชีโดยรวมไม่ต่างกัน อาจส่งผลทำให้ผู้ทำบัญชีต้องเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมขององค์กรเป็นหลัก โดยมีการจัดทำบัญชีและนำเสนอข้อมูลต่างๆด้วยความเป็นจริงเพื่อใช้ในการตัดสินใจของผู้บริหารสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุรักษ ทองสุโขวงศ์และพรสวรรค์ ทองสุโขวงศ์ (2547 : บทคัดย่อ) พบว่า ความรู้และความชำนาญของผู้ทำบัญชีที่บริษัทมีความต้องการผู้ทำบัญชีที่มีคุณสมบัติความรู้และความชำนาญอยู่ในระดับมากคือ ด้านคุณสมบัติด้านความชำนาญ ด้านความรู้และการควบคุมการประกอบวิชาชีพสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพโรจน์ เกตุภักดีกุล (2545 : บทคัดย่อ) พบว่าคุณสมบัติความรู้ความชำนาญของผู้สอบบัญชีภาษีอากรที่ห่างหุ้นส่วนขนาดเล็กพึงประสงค์ : กรุงเทพฯ ต้องการผู้สอบบัญชีภาษีอากรควรจบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความซื่อสัตย์เที่ยงธรรมรอบคอบไม่เปิดเผยความลับของลูกค้า ด้านความรู้ที่ต้องการคือการวางระบบบัญชีมาตรฐาน การบัญชีมาตรฐาน การสอบบัญชี การตรวจสอบภายใน และการสอบบัญชีด้านความชำนาญที่ต้องการคือการให้คำปรึกษาด้านภาษีอากร แก้ไขปัญหาที่เกิดจากการตรวจสอบ การให้คำปรึกษาด้านการบัญชี สอบทานงานสอบบัญชีได้อย่างมีประสิทธิภาพควบคุมงานตรวจสอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น

ดังนั้นสถาบันการศึกษาต้องมีความรับผิดชอบต่อระบบการศึกษาและการผลิตบัณฑิตออกสู่สังคมในยุคบริบทกระแสโลกาภิวัตน์ เพื่อการแข่งขันในตลาดเสรี ซึ่งปัจจุบันการศึกษาของประเทศไทยได้สะท้อนให้เห็นถึงระบบการศึกษายังต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จากการจัดลำดับการศึกษาในแถบภูมิภาค ASEAN นั้น ประเทศไทยถูกจัดลำดับอยู่ในลำดับที่ 8 ในภูมิภาค ได้สะท้อนให้เห็นระบบการศึกษาเราต้องได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วน อีกทั้งการเปิดประตูสู่การเป็นประชาคมอาเซียนนั้น มีอาชีพที่ได้รับการรองรับให้เป็นอาชีพสากล 8 อาชีพเสรี อันได้แก่ 1) นักสำรวจ 2) วิศว

กรรม 3) แพทย์ 4) ทันตแพทย์ 5) พยาบาล 6) นักบัญชี 7) การบริการ และ 8) สถาปัตยกรรม จะเห็นได้ว่าอาชีพนักบัญชีเป็นอีกอาชีพที่ได้รับการรองรับในอาชีพเสรีซึ่งนักศึกษาที่ได้ศึกษาในสาขาวิชาบัญชีต้องมีการเตรียมความพร้อมที่จะออกสู่ตลาดแรงงาน ซึ่งในการการศึกษาคุณลักษณะนักบัญชีที่ดีต้องมีความพร้อมและทักษะอย่างไร อันจะเป็นคุณลักษณะของนักบัญชีที่ดีมีประสิทธิภาพในวิชาชีพเพื่อการออกไปสู่การประกอบอาชีพในวิชาชีพทางการบัญชีได้อย่างเชื่อมั่นและมั่นคงในวิชาชีพ ซึ่งสาขาวิชาบัญชีได้ตระหนักถึงการคุณลักษณะของนักบัญชีที่สำคัญและสามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับ คุณลักษณะนักบัญชีตามบริบทในยุคกระแสโลกาภิวัตน์ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนานักศึกษาให้มีทักษะในวิชาชีพบัญชีและความพร้อมในการประกอบอาชีพ อันเป็นคุณลักษณะของนักบัญชี เพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณค่า อันจะนำไปสู่รากฐานการพัฒนาประเทศในลำดับต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะนักบัญชีตามบริบทในยุคโลกาภิวัตน์ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
2. เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะนักบัญชีตามบริบทในยุคโลกาภิวัตน์ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ตามระดับความสามารถสูง และปานกลาง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบคุณลักษณะนักบัญชีตามบริบทในยุคกระแสโลกาภิวัตน์ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
2. ได้ทราบข้อแตกต่างของคุณลักษณะนักบัญชีตามบริบทในยุคกระแสโลกาภิวัตน์ ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ตามระดับความสามารถสูง และปานกลาง
3. ได้แนวทางในการพัฒนาปรับปรุงนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการที่จัดการเรียนการสอนหลักสูตรบัญชีบัณฑิต

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง คุณลักษณะนักบัญชีตามบริบทในยุคกระแสโลกาภิวัตน์ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

ขอบเขตของการศึกษา

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการตามระดับความสามารถสูง ปานกลาง

2. พื้นที่วิจัยได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

3. ระยะเวลาในการทำวิจัย 1 ปี

4. ตัวแปรที่ศึกษา เชิงปริมาณ

ตัวแปรอิสระ คือ ระดับความสามารถสูง และปานกลาง

ตัวแปรตาม คือ คุณลักษณะของนักบัญชีในงานวิจัยนี้ จะศึกษาทางด้านทักษะของนักบัญชีที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ซึ่งประกอบด้วย 5 ทักษะ ได้แก่ 1) ทักษะทางปัญญา 2) ทักษะทางวิชาการเชิงปฏิบัติและหน้าที่งาน 3) ทักษะทางคุณลักษณะเฉพาะบุคคล 4) ทักษะทางการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสาร และ 5) ทักษะทางการบริหารองค์กรและการจัดการธุรกิจ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1- ชั้นปีที่ 4 จำนวนนักศึกษาทั้งหมด 272 คน

กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ใช้ประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี จำแนกตามระดับความสามารถสูง ปานกลาง ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาตั้งแต่ชั้นปีที่ 1- ชั้นปีที่ 4 จำนวน 272 เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา ภาควิชาที่เรียน และเกรดเฉลี่ย ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะนักบัญชีตามบริบทในยุคกระแสโลกาภิวัตน์ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแบบของ Likert โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านคุณลักษณะทักษะทางปัญญา
2. ด้านคุณลักษณะทักษะทางวิชาการเชิงปฏิบัติและหน้าที่การงาน

3. ด้านคุณลักษณะทักษะเฉพาะบุคคล
4. ด้านคุณลักษณะทักษะทางปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสาร
5. ด้านคุณลักษณะทักษะทางการบริหารองค์กรและการจัดการทางธุรกิจ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง มีขั้นตอนดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้นให้นักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีจำนวน 30 คน ทดลองตอบแบบสอบถามแล้วรอรückกลับคืนทันที
2. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทำการปรับปรุงแก้ไข ด้วยการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม 0.95 โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach โดยแยกเป็นรายด้าน
3. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงตรวจสอบแก้ไขไปทดสอบกับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เพื่อนำไปแก้ไข ปรับปรุง ก่อนที่จะนำไปเก็บข้อมูลจริงอีกครั้ง
4. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลจริงด้วยตนเองกับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งหมด 272 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนทั้งสิ้น เป็นจำนวน 272 ฉบับ คิดเป็น 100% ของแบบสอบถามที่แจกทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 ค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตร

$$\text{กำหนดให้} \quad \bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนตัวอย่าง

1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

2. ระดับคุณลักษณะของนักศึกษาของแบบสอบถามตอนที่ 2

การแปลความค่าเฉลี่ยคุณลักษณะที่พึงประสงค์ออกเป็น 5 ด้าน ที่ได้จากการประมาณค่าตามแนวคิดของ Likert คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3. การเปรียบเทียบคุณลักษณะนักบัญชีตามบริบทในยุคกระแสโลกาภิวัตน์ สถิติที่ใช้ F-test

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะนักบัญชีตามบริบทในยุคกระแสโลกาภิวัตน์ ของ นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) สรุปข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง 2) สรุปคุณลักษณะนักบัญชีตามบริบทในยุคกระแสโลกาภิวัตน์ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน

สรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 91.5 อยู่ระหว่างช่วงอายุ 20-21 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.5 จำแนกตามชั้นปี ปีที่ 1 มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32 และมีผลการเรียน (เกรดเฉลี่ย) อยู่ระหว่าง 2.00-2.99

2. คุณลักษณะนักบัญชีตามบริบทในยุคกระแสโลกาภิวัตน์ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ พบว่า คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักบัญชีแบ่งออกเป็น 5 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 3.71 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านคุณลักษณะทักษะทางปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสาร ค่าเฉลี่ย 3.96 รองลงมาคือ ด้านคุณลักษณะทักษะเฉพาะบุคคล ค่าเฉลี่ย 3.76 และที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านคุณลักษณะทักษะทางวิชาการเชิงปฏิบัติและหน้าที่การงาน ค่าเฉลี่ย 3.55

2.1 คุณลักษณะทักษะทางปัญญา พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านคุณลักษณะทักษะทางปัญญาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.61 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ท่านมีความรู้มากยิ่งขึ้นเมื่อได้รับการศึกษาทางด้านการบัญชี ค่าเฉลี่ย 3.78 รองลงมาคือ ท่านสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนมาแก้ปัญหาในการเรียน ค่าเฉลี่ย 3.72 และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ท่านสามารถช่วยอธิบายงานหรือแบบฝึกหัดให้เพื่อนๆ ค่าเฉลี่ย 3.44

2.2 คุณลักษณะทักษะทางวิชาการเชิงปฏิบัติและหน้าที่การงาน พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านคุณลักษณะทักษะทางวิชาการเชิงปฏิบัติและหน้าที่การงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.55 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ท่านสามารถนำความรู้ทางการบัญชีนำไปปรับประยุกต์ใช้ในครอบครัว ชุมชน เช่น การจัดทำ บัญชีครัวเรือน แสดงรายรับ รายจ่าย เป็นต้น ค่าเฉลี่ย 3.66 รองลงมาคือ ท่านมีความชำนาญด้านเทคโนโลยี ค่าเฉลี่ย 3.63 และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ท่านมีลักษณะชอบเข้าร่วมฟังการอบรม หรือสัมมนาทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการบัญชี ค่าเฉลี่ย 3.46

2.3 คุณลักษณะทักษะเฉพาะบุคคล พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านคุณลักษณะทักษะเฉพาะบุคคลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.76 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ท่านมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น ค่าเฉลี่ย 4.07 รองลงมาคือ ท่านทำงานส่งตามเวลาที่อาจารย์นัด

หมาย ค่าเฉลี่ย 3.91 และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ท่านศึกษาทบทวนเนื้อหาทางด้านการบัญชีหลังเรียนเป็นประจำ ค่าเฉลี่ย 3.44

2.4 คุณลักษณะทักษะทางปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสาร พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านคุณลักษณะทักษะทางปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสารในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.96 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ท่านเป็นบุคคลที่มีมนุษยสัมพันธ์เข้ากับเพื่อนๆ ร่วมชั้นเรียน ค่าเฉลี่ย 4.14 รองลงมาคือ ท่านสามารถทำงานเป็นทีม ค่าเฉลี่ย 4.08 ท่านชอบช่วยเหลือเพื่อร่วมชั้นเรียน ค่าเฉลี่ย 4.08 และ ท่านสามารถเรียนร่วมกับเพื่อนๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ค่าเฉลี่ย 4.08 และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ท่านแก้ปัญหาโดยใช้ธรรมะเป็นเครื่องยึดเหนี่ยว ค่าเฉลี่ย 3.72

2.5 คุณลักษณะทักษะทางการบริหารองค์กรและการจัดการทางธุรกิจ พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านคุณลักษณะทักษะทางการบริหารองค์กรและการจัดการทางธุรกิจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.71 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ท่านสามารถที่จะแบ่งเวลาในการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ค่าเฉลี่ย 3.79 รองลงมาคือ ท่านสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันตามกำหนด ค่าเฉลี่ย 3.78 และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ท่านมีภาวะความเป็นผู้นำ ค่าเฉลี่ย 3.61

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยพบว่า คุณลักษณะนักบัญชีตามบริบทในยุคกระแสโลกาภิวัตน์ของนักศึกษาสาขาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ อันได้แก่

1. คุณลักษณะทักษะทางปัญญา พบว่า คุณลักษณะทางปัญญาของนักบัญชีตามบริบทในยุคกระแสโลกาภิวัตน์ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ มีคุณลักษณะทักษะทางปัญญาในภาพรวมของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.61$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีความรู้มากยิ่งขึ้นเมื่อได้รับการศึกษาทางด้านการบัญชี ($\bar{x} = 3.78$) รองลงมาคือ สามารถนำความรู้ที่ได้เรียนมาแก้ปัญหาในการเรียน ($\bar{x} = 3.72$) และต่ำสุดคือ สามารถช่วยอธิบายงาน หรือแบบฝึกหัดให้เพื่อนๆ ($\bar{x} = 3.44$)

2. คุณลักษณะทักษะทางวิชาการเชิงปฏิบัติและหน้าที่การงาน พบว่า ด้านคุณลักษณะทางวิชาการเชิงปฏิบัติและหน้าที่การงานของนักบัญชีตามบริบทในยุคกระแสโลกาภิวัตน์ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ มีคุณลักษณะทักษะทางวิชาการเชิงปฏิบัติและหน้าที่การงานในภาพรวมของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สามารถนำความรู้ทางการบัญชีนำไปประยุกต์ใช้ในครอบครัว ชุมชน เช่น การจัดทำบัญชีครัวเรือน แสดงรายรับ รายจ่าย เป็นต้น ($\bar{x} = 3.66$) รองลงมาคือ มีความชำนาญด้านเทคโนโลยี ($\bar{x} = 3.63$) และต่ำสุดคือ มีลักษณะชอบเข้าร่วมฟังการอบรม หรือสัมมนาทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการบัญชี ($\bar{x} = 3.46$) ดังนั้นควรส่งเสริมหรือจัดอบรมให้นักศึกษาใน

การจัดทำบัญชีที่สามารถจัดทำบัญชีครัวเรือนได้ และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้ในครอบครัว อันจะส่งผลให้สามารถวางแผนและการจัดการการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากการได้รับการฝึกอบรมการจัดทำบัญชี และอบรมการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบัญชีให้กับนักศึกษาตามความเหมาะสมในแต่ละชั้นปี

3. คุณลักษณะทักษะเฉพาะบุคคล จะเห็นได้ว่า คุณลักษณะนักบัญชีตามบริบทในยุคกระแสโลกาภิวัตน์ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ด้านคุณลักษณะเฉพาะบุคคลในภาพรวมของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.76$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น ($\bar{x} = 4.07$) รองลงมาคือ การทำงานส่งตามเวลาที่อาจารย์นัดหมาย ($\bar{x} = 3.91$) ต่ำสุดคือ มีการศึกษาทบทวนเนื้อหาทางด้านการบัญชีหลังเรียนเป็นประจำ ($\bar{x} = 3.44$) ดังนั้นควรส่งเสริมให้นักศึกษามีบุคลิกภาพที่เหมาะสมในวิชาชีพทางการบัญชี มีความละเอียดรอบคอบ มีคุณธรรม มีความซื่อสัตย์ ด้วยการจัดอบรมทางด้านบุคลิกภาพในวิชาชีพนักบัญชีที่ควรจะมีในคุณลักษณะนักบัญชีในยุคกระแสโลกาภิวัตน์

4. คุณลักษณะทักษะทางปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสาร จะเห็นได้ว่า คุณลักษณะนักบัญชีตามบริบทในยุคกระแสโลกาภิวัตน์ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ มีคุณลักษณะทางปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสารในภาพรวมของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.96$) เนื่องจากคุณลักษณะด้านนี้จะทำให้นักศึกษา สามารถปรับตัวให้เข้ากับคนอื่นได้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีมนุษยสัมพันธ์เข้ากับเพื่อนๆ ร่วมชั้นเรียน สามารถทำงานร่วมกันเป็นทีม ($\bar{x} = 4.14$) รองลงมาคือ ชอบช่วยเหลือเพื่อนร่วมชั้นเรียน และสามารถเรียนร่วมกับเพื่อนๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.08$) และต่ำสุดคือ แก้ปัญหาโดยใช้ธรรมะเป็นเครื่องยึดเหนี่ยว ($\bar{x} = 3.72$) เมื่อนักศึกษาสำเร็จการศึกษาสามารถนำคุณลักษณะทางปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสารไปปรับประยุกต์ใช้กับสถานประกอบการต่างๆ ที่นักศึกษาจะต้องเข้าทำงานร่วมกันกับบุคลากรในองค์กรนั้นๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

5. คุณลักษณะทางทักษะการบริหารองค์กรและการจัดการทางธุรกิจ จะเห็นได้ว่า คุณลักษณะนักบัญชีตามบริบทในยุคกระแสโลกาภิวัตน์ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ มีคุณลักษณะทางการบริหารองค์กรและการจัดการทางธุรกิจในภาพรวมของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.71$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สามารถที่จะแบ่งเวลาในการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 3.79$) รองลงมาคือ สามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันตามกำหนด ($\bar{x} = 3.78$) และต่ำสุดคือ มีภาวะความเป็นผู้นำ ($\bar{x} = 3.61$) สามารถวางแผนทางการเรียนได้ ดังนั้นควรส่งเสริมให้นักศึกษาวางแผนทางการเรียนให้มีประสิทธิภาพ โดยการกำหนดกิจกรรมการเรียนให้กับนักศึกษาอย่างชัดเจน ทั้งทางด้านกิจกรรมและ

การเรียนรู้ เพื่อให้ นักศึกษาสามารถนำไปบริหารการจัดการการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. สถาบันการศึกษาควรให้องค์ความรู้ความเข้าใจในด้านต่างๆ ในการเข้าเรียนเพื่อให้ได้คุณลักษณะที่เหมาะสมในวิชาชีพทางการบัญชี ในคุณลักษณะทักษะ 5 ด้าน ได้แก่ 1) คุณลักษณะทักษะทางปัญญา 2)คุณลักษณะทักษะทางวิชาการเชิงปฏิบัติและหน้าที่การงาน 3) คุณลักษณะทักษะเฉพาะบุคคล 4) คุณลักษณะทักษะทางปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสาร และ 5) คุณลักษณะทักษะทางการบริหารองค์กรและการจัดการทางธุรกิจ ซึ่งคุณลักษณะทักษะทั้ง 5 ด้านควรมีการกำหนดในกิจกรรมการเรียนการสอน การฝึกทำ Case Study ในชั้นเรียนซึ่งจำลองจากสถานการณ์จริง เพื่อให้เกิดทักษะดังกล่าว และควรมีการจัดอบรมพิเศษในการพัฒนาทักษะทั้ง 5 ด้านเพื่อให้ นักศึกษาเตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพของตนเองต่อไปได้ และควรส่งเสริมให้นักศึกษาวางแผนทางการเรียนให้มีประสิทธิภาพ โดยการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาอย่างชัดเจน ทั้งทางด้านกิจกรรมส่วนรวมและการเรียน เพื่อให้นักศึกษาสามารถนำไปบริหารการจัดการการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพต่อไป

2. ด้านคุณลักษณะทักษะทางปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสาร อาจารย์ต้องส่งเสริมและกระตุ้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมและมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียน ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้มีบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน นักศึกษากล้าแสดงออก และมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็น การนำเสนองาน การทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคลและการสื่อสาร

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาวิจัยกับกลุ่มนักศึกษาสถาบันอื่นๆ เพื่อทำการเปรียบเทียบผลที่ได้ ซึ่งผลการศึกษา

จะช่วยเป็นมุมมองในการนำมาปรับปรุงเพื่อการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพออกสู่ตลาดแรงงานต่อไป

2. ควรทำการศึกษาค้นคว้าที่พึงประสงค์ในด้านต่างๆ ในลักษณะของความต้องการของนักศึกษา บัณฑิต สถานประกอบการ และครูอาจารย์ เป็นต้น เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษามาปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับภาวการณ์ปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับตลาดแรงงานต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิการ์ ลำลือ. (2553). **คุณสมบัตินักบัญชีที่พึงประสงค์ของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่**. การค้นคว้าแบบอิสระ สาขาวิชาการบัญชี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. คู่มือหลักสูตรบัญชีบัณฑิต คณะวิทยาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์. 2555
- ไฉไล พงศ์อุดมกุล. (2551). **การจัดทำบัญชีของผู้ประกอบการในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด**. การค้นคว้าแบบอิสระ สาขาวิชาการบัญชี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปาลวี เชาวน์พานิช และอนุชา พุฒิกุลสาคร. (2554). **คุณลักษณะผู้ทำบัญชีที่พึงประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจในเขตอำเภอเมืองกาฬสินธุ์**. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขต กาฬสินธุ์.
- พยอม สิงห์เสน่ห์. (2544). **การสอบบัญชี**. กรุงเทพมหานคร : ชวนพิมพ์.
- ไพโรจน์ เกตุภักดีกุล. (2551). **ความต้องการเกี่ยวกับคุณสมบัติของนักบัญชีที่พึงประสงค์ของสถานประกอบการประเภทโรงงานอุตสาหกรรม ในเขตจังหวัดสมุทรสงคราม**.
- ศศิวิมล มีอำพล. (2547). **ทฤษฎีการบัญชี**. กรุงเทพฯ : อินโฟเมนิ่ง
- สภาวิชาชีพ. ประกาศราชกิจจานุเบกษา เรื่อง พระราชบัญญัติวิชาชีพ พ.ศ. 2547 ลงวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ.2547.
- สภาวิชาชีพ. (2548). **มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีฉบับที่ 3 เรื่องทักษะทางวิชาชีพ**.
- สรศักดิ์ ธนไชย. (2551). **การวัดทักษะทางวิชาชีพของนักบัญชีในเขตนิคมอุตสาหกรรม**. ภาคเหนือจังหวัดลำพูน.
- สุชาดา กิระนันท์ (2541). **นักบัญชีในยุค 2000**. กรุงเทพฯ : เนชั่น.
- สุพัตรา เนื่องวัง. **คุณสมบัติของนักบัญชีที่พึงประสงค์ ของบริษัทผาแดง อินดัสทรี จำกัด(มหาชน) จังหวัดตาก**.บทความวิจัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- สุภาพร พิศาลบุตร. (2545). **จริยธรรมทางธุรกิจ**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด วี.เจ.พรินต์ติ้ง.
- โสภาพรณ ไชพัฒน์. (2555). **ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะผู้ทำบัญชีที่พึงประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจในจังหวัดภูเก็ต**.
- สันสกฤต วิจิตรเลขการ. (2549). **International Standards (IES) กับวิชาชีพบัญชีในประเทศไทย**. จุลสารสมาคมบัญชีไทย 3 (1)
- วิจารณ์ พาณิช. (2555). **วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าพักของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
FACTORS EFFECTING THE DECISION MAKING OF ACCOMMODATION SELECTION
OF SURINDRA RAJABHAT UNIVERSITY STUDENTS

สมฤทัย ไสยिंग¹ สันธนะ ประสงค์สุข² และวิมลกานต์ จันทร์ประเสริฐ³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาความแตกต่างของการให้ความสำคัญปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าพักของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ตามลักษณะส่วนบุคคล 2) เพื่อเป็นข้อมูลส่งเสริมในการตัดสินใจสำหรับการทำธุรกิจห้องพัก และเพื่อสนองต่อสิ่งที่ต้องการของผู้เข้าพักในด้านลักษณะของห้องพัก ด้านราคาค่าเช่าห้องพัก ด้านสถานที่ตั้งห้องพัก ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านการบริการ ด้านสภาพแวดล้อม และด้านกระบวนการจัดการห้องพัก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ t-test, One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ระหว่าง 18-20 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสุรินทร์ และมีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 2,001 – 4,000 บาท นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกเช่าด้านสถานที่ตั้งห้องพัก ด้านราคาค่าเช่าห้องพัก ด้านการบริการ ด้านกระบวนการจัดการห้องพัก ด้านสภาพแวดล้อม และด้านลักษณะของห้องพัก อยู่ในระดับความสำคัญมาก และด้านการส่งเสริมการตลาด อยู่ในระดับความสำคัญปานกลาง

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกเข้าพักของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ขึ้นอยู่กับปัจจัยอายุ ชั้นปีที่ศึกษา คณะที่ศึกษา และรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : การตัดสินใจ, การเข้าพัก, ส่วนประสมทางการตลาด

¹ นักศึกษาสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

² อาจารย์ที่ปรึกษา สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

³ อาจารย์ที่ปรึกษา สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ABSTRACT

The purpose of this research were 1) to study the factors effecting decision making of accommodation selection of Surindra Rajabhat University' students. 2) to promote decision making for accommodation business. and to meet the needs of tenants on the characteristics of the hostel, The price of the hostel, location of the hostel, marketing promotion, services, environment and the hostel management process. The samples used in this study were 400 of Surindra Rajabhat University students by using questionnaire to collect data. Statistics used in data analysis were Frequency, Percentage, Mean, Standard Deviation, Independent Samples t-test, One-Way ANOVA at 0.05 significant level.

The results showed that most of the samples were female with the age between 18-20 years old, studying in 1st year Faculty of Humanities and Social Sciences, and domiciled Surin, the average income 2,001-4,000 Baht. The results revealed that the opinion toward the important of the overall marketing mix was rated at the high level; for location of the hostel, the price of the hostel, Services, Management Process, environment and characteristic of the hostel are very important, marketing promotion Is moderately.

The test of hypothesis found that the significance level of factors used in Decision making Depends on the age, year faculty and income were statistically significant at the 0.05 level.

Keywords : Decision making, Rent Accommodation, Marketing Mixs

บทนำ

ที่อยู่อาศัยเป็นหนึ่งในปัจจัย 4 อย่างที่สำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ โดยรวมแล้วที่อยู่อาศัย หมายถึง อาคารบ้านเรือน รวมถึงตึก โรง และแฟตที่มนุษย์จัดสร้างขึ้น เพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัยทั้งกลางวันและกลางคืน ภายในที่อยู่อาศัยประกอบด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆที่ต้องการ มีทั้งอุปกรณ์และเครื่องใช้สอยที่จำเป็นตามความต้องการทางด้านร่างกาย จิตใจ และความเป็นอยู่ที่ดี ทั้งส่วนตัว และครอบครัวของผู้พักอาศัย (พิไท ตาทอง, 2558)

ปัจจุบันที่อยู่อาศัยนับเป็นปัจจัยหลักในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน เนื่องจากที่อยู่อาศัยมิได้เป็นแค่ศูนย์รวมของครอบครัวและสถานที่หลบนอนเท่านั้น แต่ยังเป็นเครื่องกระตุ้นให้เกิดการออมและการลงทุนและเกิดการพัฒนาด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

ดังนั้นการเลือกที่อยู่อาศัยจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้มนุษย์มีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยเฉพาะในช่วงที่เป็นนักเรียนและนักศึกษา ซึ่งถือเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อในการเติบโตเป็นกำลังของชาติจำเป็นที่จะต้องมียุ่อาศัยที่เหมาะสม มีสิ่งแวดล้อมที่ดีทั้งสถานศึกษาและที่อยู่อาศัยเพื่อให้คุณภาพชีวิตมีการพัฒนาไปในทางที่ดี (พัชร โขคบารุศิลป์, 2554)

ระบบการศึกษาได้พัฒนาไปอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง กระจายไปตามจังหวัดต่างๆ แต่ก็ยังไม่เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา เป็นสาเหตุให้นักศึกษาต้องเดินทางเพื่อศึกษาต่อที่เมืองหลวง หรือจังหวัดใหญ่ๆ ตามภูมิภาคที่มีความเจริญในด้านการศึกษา นักเรียนและนักศึกษาบางส่วนที่มีที่พักห่างไกลจากสถานศึกษาและส่วนหนึ่งมาจากต่างจังหวัด จึงต้องใช้บริการที่พักที่อยู่ใกล้กับสถานศึกษา ซึ่งที่พักมีให้เลือกอยู่หลายประเภท เช่น บ้านเช่า แมนชั่น แฟลต อพาร์ทเมนต์ และหอพัก เป็นต้น หอพักเป็นทางเลือกที่ได้รับความนิยมจากนักศึกษาเพราะเปรียบเสมือนเป็นบ้านแห่งที่สองของนักศึกษา เป็นส่วนหนึ่งที่ประสระหว่างชีวิตนอกห้องเรียนของนักศึกษา เป็นสถานที่ที่นักเรียนและนักศึกษาจะต้องใช้เวลาอยู่นานมากกว่าในสถานศึกษา เจ้าของหรือผู้จัดการหอพักต้องทำหน้าที่เปรียบเสมือนผู้ปกครองของนักศึกษา เพราะจะต้องดูแลหอพักให้มีส่วนเสริมการศึกษา และส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาชีวิตให้สมบูรณ์ และสร้างทัศนคติที่ดี

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ (Surindra Rajabhat University) เดิมคือ วิทยาลัยครูสุรินทร์ได้รับการสถาปนาเมื่อวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2516 ในสังกัดกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ ต่อมาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน นาม "สถาบันราชภัฏ" แก่วิทยาลัยครูทั่วประเทศ 36 แห่ง เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535 และได้จัดตั้งเป็นสถาบันราชภัฏสุรินทร์ แทนวิทยาลัยครูสุรินทร์ ตามพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 ตั้งแต่วันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2538 และได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ตั้งแต่วันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2547 ซึ่งตั้งอยู่ที่อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ปัจจุบัน เปิดสอนระดับอนุปริญญา ปริญญาตรี ปริญญาโท และระดับปริญญาเอก โดยเป็นการจัดการศึกษาและบริการวิชาการแก่ชุมชน ในเขตจังหวัดสุรินทร์ โยธธร อำนาจเจริญ (บางส่วน)บุรีรัมย์ (บางส่วน) ศรีสะเกษ (บางส่วน) และบุคลากรในประเทศกัมพูชา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ได้ทำการเปิดรับนักศึกษาเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่องนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ย่อมมีความต้องการที่พักอาศัย เนื่องจากมีภูมิลำเนาไกลจากมหาวิทยาลัย โดยหอพักภายในมหาวิทยาลัยมีจำนวนห้องพักไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย จึงทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่จะเลือกเช่าที่พักอาศัยนอกมหาวิทยาลัย ทำให้ธุรกิจหอพักที่อยู่ใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยเติบโตอย่างรวดเร็วและเป็นที่ยอมรับอย่างมาก แต่เมื่อมีผู้ประกอบการหลายรายจัดตั้งหอพักขึ้นมาทำให้ผู้ประกอบการต้องทำการแข่งขันที่จะดึงดูดลูกค้าให้เข้ามาใช้บริการให้ได้มากที่สุด

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเช่าหอพักของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษามาใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ผู้ ที่จะลงทุนธุรกิจประเภทหอพัก และใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจให้แก่ผู้ประกอบการในการพัฒนา ธุรกิจหอพัก เพื่อให้สามารถบริหารจัดการหอพักได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความแตกต่างของการให้ความสำคัญปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเช่าหอพักของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ตามลักษณะส่วนบุคคล
2. เพื่อเป็นข้อมูลส่งเสริมในการตัดสินใจสำหรับการทำธุรกิจหอพัก และเพื่อสนองตามความต้องการของผู้เช่าหอพักในด้านลักษณะของหอพัก ด้านราคาเช่าหอพัก ด้านสถานที่ตั้งหอพัก ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านการบริการ ด้านสภาพแวดล้อม และด้านกระบวนการจัดการหอพัก

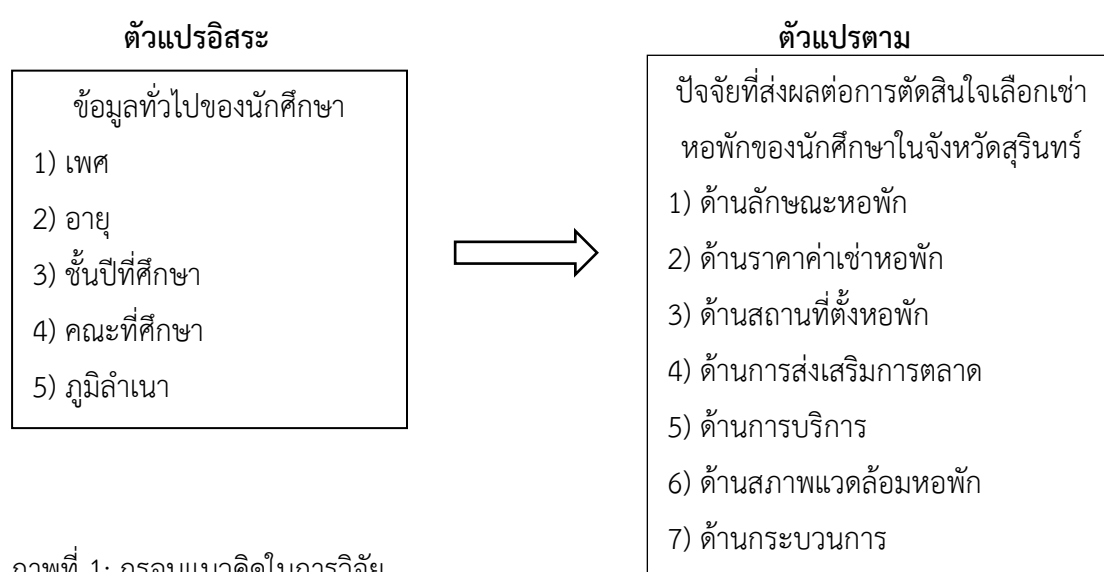
สมมติฐานการวิจัย

ลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกัน มีระดับความสำคัญในปัจจัยที่ใช้ตัดสินใจเลือกเช่าหอพักของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ในแต่ละด้านที่แตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเช่าหอพักของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ แบ่งตามปัจจัยส่วนบุคคล
2. ทำให้ผู้ประกอบการทราบถึงปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเช่าหอพักของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เพื่อเป็นแนวคิดสำหรับผู้ที่สนใจในการทำธุรกิจหอพัก ให้ตรงตามความต้องการของนักศึกษา และใช้เป็นประโยชน์ในแนวทางการให้บริการ
3. ทำให้ผู้เช่าได้รับบริการที่พึงพอใจในด้านต่าง ๆ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1: กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าหอพักของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ที่มีรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่นำมาใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ที่พักอาศัยอยู่ในหอพักใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัย ซึ่งมีจำนวน 5 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะวิทยาการจัดการ จำนวน 10,386 คน (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์, 2560)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ที่พักอาศัยอยู่ในหอพักใกล้เคียงมหาวิทยาลัย การศึกษาครั้งนี้กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักความน่าจะเป็นในการแบ่งกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2548) โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ต้องการ โดยคำนวณขนาดตัวอย่างตามสูตร Taro Yamane ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับร้อยละ 95 ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ไม่เกินร้อยละ 5 หรือที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ให้ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จากสูตร (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2549)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
N แทน ขนาดกลุ่มประชากร
e แทน ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง

แทนค่าจากสูตร

$$n = \frac{10386}{1 + 10386(0.05^2)}$$

$$n = 385.16$$

$$n \approx 385$$

จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น ประมาณ 385 คน ซึ่งผู้ศึกษากำหนดขนาดตัวอย่างทั้งสิ้นให้เป็นจำนวน 400 คน

ขั้นที่ 2 ใช้การสุ่มตัวอย่างโดยอาศัยความสะดวก (Convenience sampling) ผู้ศึกษาได้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบสอบถามที่จัดเตรียมไว้ โดยทำการเก็บข้อมูลที่มหาวิทยาลัยราชภัฏ

สุรินทร์ จากนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ที่พักอาศัยอยู่ในหอพักใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) สร้างขึ้นโดยการประยุกต์ทฤษฎีส่วนประสมทางการตลาดธุรกิจบริการ และแนวคิดปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภค มาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปี การศึกษา คณะที่กำลังศึกษา ภูมิภาค และรายได้นักศึกษาต่อเดือน เป็นแบบสอบถามที่ต้องเลือกแบบเดียวเท่านั้นที่ตรงกับลักษณะตัวเอง ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) เป็นแบบมีคำตอบให้เลือกเพียง 2 คำตอบ (Dichotomus Questions) และมีคำตอบให้เลือกหลายคำตอบ (Multiple Questions)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกเช่าหอพักของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ใช้ทฤษฎีส่วนประสมทางการตลาดธุรกิจบริการ และ แนวคิดปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภคมาใช้สร้างแบบสอบถาม โดยมีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตรวัดลิเคิร์ต (Likert Scale) ใช้รูปแบบของมาตรวัดประเภทอันตรภาค (Interval Scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ที่สุด แต่ละระดับมีการให้คะแนนดังต่อไปนี้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2548, น. 193-19)

คะแนน	ระดับ
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะที่ควรปรับปรุงและแก้ไข เป็นคำถามปลายเปิด (open-ended question) เพื่อที่จะแสดงข้อเสนอแนะที่ควรปรับปรุง และแก้ไข สำหรับการบริการของหอพักนักศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาดำเนินการ ดังนี้

1. การตรวจข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบดูความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม

2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้ว มาลงรหัสตามที่ได้กำหนดรหัสไว้ล่วงหน้าสำหรับแบบสอบถามที่เป็นปลายปิด (Close-ended)

3. การประมวลผลข้อมูล ข้อมูลที่ลงรหัสแล้วได้นำมาบันทึกโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อการประมวลผลข้อมูลซึ่งใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ การนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) ได้แก่ การทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis testing) ตั้งไว้ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยใช้ค่าทางสถิติ t-test เพื่อใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างของกลุ่มสองกลุ่ม ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไปว่าแตกต่างกันหรือไม่

สรุปผลการวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 286 คน คิดเป็นร้อยละ 71.50 อายุอยู่ระหว่าง 18-20 ปี จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 31.30 ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.80 โดยส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสุรินทร์ จำนวน 277 คน คิดเป็นร้อยละ 69.30 และมีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 2,001-4,000 บาท จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 43.80 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการตัดสินใจเลือกเช่าหอพักของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ สามารถสรุปได้ว่าด้านสถานที่ตั้งหอพักมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=3.87$, S.D.= 0.66) รองมาคือ ด้านราคาค่าเช่าหอพัก ด้านการบริการ ด้านกระบวนการจัดการหอพัก ด้านสภาพแวดล้อม ด้านลักษณะของหอพักตามลำดับ ส่วนด้านการส่งเสริมการตลาดมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.97$, S.D.= 0.89) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยการตัดสินใจโดยภาพรวมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ปัจจัยการตัดสินใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
1. ด้านลักษณะของหอพัก	3.42	0.63	มาก
2. ด้านราคาค่าเช่าหอพัก	3.61	0.69	มาก
3. ด้านสถานที่ตั้งหอพัก	3.87	0.66	มาก
4. ด้านการส่งเสริมการตลาด	2.97	0.89	ปานกลาง
5. ด้านการบริการ	3.56	0.72	มาก
6. ด้านสภาพแวดล้อม	3.55	0.81	มาก
7. ด้านกระบวนการจัดการหอพัก	3.56	0.95	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการทดสอบสมมติฐาน การทดสอบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่ว ๆ ไปของผู้ที่ตอบ กับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกเช่าหอพัก สรุปได้ดังนี้

1. จำแนกตามเพศ ทั้งในภาพรวมและสรุปเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีการตัดสินใจเลือกเช่าหอพักไม่แตกต่างกัน คือ เพศไม่มีความแตกต่างกันในการให้ความสำคัญเลือกเช่าหอพักของนักศึกษา

2. จำแนกตามอายุ ในภาพรวม พบว่า นักศึกษาที่มีอายุต่างกันมีการตัดสินใจเลือกเช่าหอพักไม่แตกต่างกัน และสรุปเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสถานที่ตั้งหอพัก มีความแตกต่างกัน คือ อายุมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเช่าหอพักของนักศึกษา

3. จำแนกตามชั้นปีที่กำลังศึกษา ในภาพรวม พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาชั้นปีแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกเช่าหอพักแตกต่างกัน คือ ชั้นปีที่ศึกษามีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเช่าหอพักของนักศึกษา และสรุปเป็นรายด้าน พบว่า ด้านลักษณะของหอพัก ด้านราคาเช่าหอพัก ด้านสถานที่ตั้งหอพัก ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านกระบวนการจัดการหอพัก มีความแตกต่างกัน คือ ชั้นปีที่ศึกษามีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเช่าหอพักของนักศึกษา

4. จำแนกตามคณะที่กำลังศึกษา ในภาพรวม พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาคณะแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกเช่าหอพักไม่แตกต่างกัน และสรุปเป็นรายด้าน พบว่า ด้านลักษณะของหอพัก ด้านสถานที่ตั้งหอพัก และด้านการบริการ มีความแตกต่างกัน คือ คณะที่ศึกษามีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเช่าหอพักของนักศึกษา

5. จำแนกตามภูมิลำเนา ทั้งในภาพรวมและสรุปเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกเช่าหอพัก ด้านลักษณะหอพัก ด้านราคาเช่าหอพัก ด้านสถานที่ตั้งหอพัก ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านการบริการ ด้านสภาพแวดล้อม และด้านกระบวนการจัดการหอพักไม่แตกต่างกัน คือ ภูมิลำเนาไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเช่าหอพักของนักศึกษา

6. จำแนกตามรายได้ต่อเดือน ในภาพรวม พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้แตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกเช่าหอพักไม่แตกต่างกัน และสรุปเป็นรายด้าน พบว่า ด้านลักษณะของหอพัก มีความแตกต่างกัน คือ รายได้ของนักศึกษามีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเช่าหอพักของนักศึกษา

รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 สรุปความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลกับค่าเฉลี่ยของระดับความสำคัญของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเช่าหอพัก

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเช่าหอพัก	ปัจจัยส่วนบุคคล					
	เพศ	อายุ	ชั้นปี	คณะ	ภูมิลำเนา	รายได้
1. ด้านลักษณะของหอพัก	0.68	5.21	14.69	6.44	2.44	8.51
2. ด้านราคาค่าเช่าหอพัก	0.82	0.29	2.84	1.22	1.73	1.2
3. ด้านสถานที่ตั้งหอพัก	0.29	4.06	7.57	6.75	0.88	1.84
4. ด้านการส่งเสริมการตลาด	1.99	1.41	3.91	1.5	1.46	0.51
5. ด้านการบริการ	0.01	0.76	2.08	2.67	0.23	0.46
6. ด้านสภาพแวดล้อม	0.68	0.59	2.21	0.32	2.23	0.4
7. ด้านกระบวนการจัดการหอพัก	-0.02	0.34	3.17	0.37	0.57	1.19

การอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเช่าหอพักของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ มีประเด็นสำคัญที่ผู้วิจัยนำมาอภิปรายดังนี้

การเปรียบเทียบความแตกต่าง จำแนกตามเพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา คณะที่ศึกษา ภูมิลำเนา และรายได้ต่อเดือน

1. จำแนกตามเพศ ในภาพรวมไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจ จึงสามารถกล่าวได้ว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์ต่อปัจจัยที่ใช้ในการเลือกเช่าหอพัก

2. จำแนกตามอายุ พบว่า ในภาพรวมไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจ จึงอธิบายได้ว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์ต่อปัจจัยที่ใช้ในการเลือกเช่าหอพัก แต่ในรายด้านพบว่า ด้านลักษณะหอพัก และด้านสถานที่ตั้งหอพัก มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจที่แตกต่างกัน

3. จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา พบว่า ปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกเช่าหอพักของนักศึกษาในภาพรวมมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจ ในรายด้านพบว่า ด้านลักษณะของหอพัก ด้านราคาค่าเช่าหอพัก ด้านสถานที่ตั้งหอพัก ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านกระบวนการจัดการหอพัก มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจ จึงอธิบายได้ว่า ชั้นปีที่ศึกษามีความสัมพันธ์ต่อปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกเช่าหอพัก ที่แตกต่างกัน

4. จำแนกตามคณะที่ศึกษา พบว่า ในภาพรวมไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจ จึงอธิบายได้ว่า คณะที่ศึกษาไม่มีความสัมพันธ์ต่อปัจจัยที่ใช้ในการเลือกเช่าหอพัก แต่ถ้าแยกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านลักษณะของหอพัก ด้านสถานที่ตั้งหอพัก และด้านการบริการ มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจ ที่แตกต่างกัน

5. จำแนกตามภูมิลาเนา พบว่า ในภาพรวมและในรายด้านไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจ จึงสามารถกล่าวได้ว่า ภูมิลาเนาไม่มีความสัมพันธ์ต่อปัจจัยที่ใช้ในการเลือกเช่าหอพัก

6. จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า ในภาพรวมไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจ จึงอธิบายได้ว่ารายได้ต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์ต่อปัจจัยที่ใช้ในการเลือกเช่าหอพัก แต่ถ้าแยกเป็นรายด้านพบว่า ด้านลักษณะของหอพักมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจที่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาการตัดสินใจเช่าหอพักของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ซึ่งผู้ประกอบการหอพักสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ควรปรับประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม ดังนี้

1.1 ด้านสถานที่ตั้งหอพัก อยู่ระดับมากเป็นอันดับแรก ซึ่งนักศึกษาให้ความสำคัญสูงสุด โดยเฉพาะการที่หอพักอยู่ใกล้สถาบันการศึกษา ดังนั้น ผู้ประกอบการควรเลือกทำเลที่ตั้งหอพักที่อยู่ใกล้สถาบันการศึกษา และใกล้แหล่งชุมชน โดยคำนึงถึงความปลอดภัย ความสะดวกในการเดินทางไปยังแหล่งให้บริการต่างๆ ช่วยให้ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เช่าหอพัก

1.2 ด้านราคาเช่าหอพัก ผู้ประกอบการควรคิดอัตราค่าเช่าห้องพักและการจัดเก็บค่าเช่าล่วงหน้าก่อนเข้าพักให้มีความเหมาะสมกับขนาดและสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องพัก โดยพิจารณาในราคาที่ไม่สูงหรือต่ำจนเกินไป

1.3 จำแนกตามด้านการบริการ ผู้ประกอบการควรมีการพัฒนางานบริการด้านต่างๆ โดยเฉพาะในเรื่องความปลอดภัย สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ที่มาเช่าห้องพักอาศัย เพื่อให้ผู้เช่าห้องพักเกิดความมั่นใจที่จะเช่าห้องพัก และควรรับฟังความคิดเห็นของผู้เช่าเพื่อนำมาปรับปรุงการบริการต่อไป

1.4 ด้านกระบวนการจัดการหอพัก ผู้เช่าห้องพักอาศัยให้ความสำคัญกับปัจจัยในเรื่องของการทำความสะอาดในหอพัก ผู้ประกอบการควรจัดให้มีการทำความสะอาดพื้นที่ของห้องพักอย่างสม่ำเสมอในทุกพื้นที่ของห้องพัก เพราะถือเป็นจุดขายที่สำคัญ และควรมีกระบวนการแก้ไขปัญหาในด้านต่างๆ เช่น ไฟดับ น้ำรั่ว ให้มีประสิทธิภาพไม่สร้างความรำคาญใจแก่ผู้เช่าหอพัก

1.5 ด้านสภาพแวดล้อม ผู้เช่าห้องพักอาศัยให้ความสำคัญกับปัจจัยในเรื่องของผู้ประกอบการ ซึ่งจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ในธุรกิจหอพักของนักศึกษาเป็นอย่างดี เพื่อให้ผู้เช่าเกิดความเชื่อมั่นในการเช่าหอพัก และควรดูแลสภาพแวดล้อมของหอพักให้สะอาดสวยงามเหมาะแก่การอยู่อาศัย มีสถานที่ให้นั่งพักผ่อน ไม่ควรสร้างใกล้สถานที่แออัดและรบกวน

1.6 ด้านลักษณะหอพัก ผู้ประกอบการจำเป็นต้องให้ความสำคัญในการดูแลหอพักให้มีอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีความเหมาะสมและมีคุณภาพดี มีการออกแบบตกแต่งห้องพักและแบ่งส่วนการใช้พื้นที่ให้เป็นกิจจะลักษณะเหมาะสมกับการใช้งาน เพื่อนำมาซึ่งการตัดสินใจเช่าหอพักของนักศึกษา

1.7 ด้านการส่งเสริมการตลาด ผู้เข้าให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์ผ่านป้ายโปสเตอร์โฆษณา ดังนั้น หอพักควรส่งเสริมให้มีป้ายโฆษณาที่ชัดเจน เนื่องจากผู้ที่ต้องการจะเช่าหอพัก อาจจะไม่มีความชำนาญในพื้นที่ จึงควรใช้ป้ายโฆษณาเพื่อเป็นสื่อกลางในการประชาสัมพันธ์หอพัก

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ในงานศึกษาครั้งต่อไป ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะบางประการที่พอจะเป็นแนวทางได้ดังนี้

2.1 ควรมีการศึกษาความพึงพอใจเกี่ยวกับการใช้บริการหอพัก เพื่อให้ทราบว่าผู้เช่ามีความพึงพอใจอย่างไร และนำไปใช้ปรับปรุงแก้ไขการให้บริการให้ดีขึ้น

2.2 ควรทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเช่าหอพักของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ กับปัจจัยการเช่าหอพักของนักศึกษามหาวิทยาลัยอื่นๆ เช่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ เป็นต้น เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง

2.3 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยการตัดสินใจเช่าหอพักของบุคคลทั่วไป เพื่อหาความสอดคล้องหรือความแตกต่างของผลการศึกษา แล้วนำข้อมูลที่ได้มาประกอบประกอบการตัดสินใจทำธุรกิจหอพัก

เอกสารอ้างอิง

กรรณิการ์ ไชเซอร์. (2555). **ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกหอพักมหาวิทยาลัยเนชั่น**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเนชั่น.

กรองแก้ว อยู่สุข. (2553). **พฤติกรรมองค์การ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชนายุส เชี่ยวเชิงการณ. (2556). **ปัจจัยการตัดสินใจเลือกหอพักในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษา: หอพักซอยคุ้มเกล้า 32**. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรังสิต.

ธัชชา จ้อยรุ่ง. (2558). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกหอพักเอกชน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี**. จุฬานิพนธ์บริหารธุรกิจบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ปกรณ์ ปกรณ์กรณ์ คำทอง. (2558). **การตัดสินใจ**. เข้าถึงเมื่อ 25 ตุลาคม. เข้าถึงได้จาก <https://www.gotoknow.org/posts/284784>

พัชรี โชคบำรุงศิลป์. (2554). **การตัดสินใจเช่าหอพักของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน**. การค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ลัดดาวัลย์ ประกอบบุญ. (2556). **ปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกเช่าหอพักของนักศึกษามหาวิทยาลัยในจังหวัด ปทุมธานี**. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2530). **บุคลากรนิสิตนักศึกษา**. เอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2530). **บุคลากรนิสิตนักศึกษา**. เอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2546). **การบริหารการตลาดยุคใหม่**. กรุงเทพฯ : ไดมอนด์ อิน บิสสิ เน็ตเวิร์ค.
- ศิริรัตน์ ณ ปทุม และคณะ. (2550). **พฤติกรรมผู้บริโภคขั้นสูง**. กรุงเทพฯ: โอเชียน บুক มาร์ท.
- สร้อยญา สุขเพิ่ม. (2556). **ความต้องการของนิสิตต่อการบริการด้านหอพักนิสิต มหาวิทยาลัยนเรศวร**. รายงานวิจัยกองกิจการนิสิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุมาลี ดำรงวาจาสัตย์. (2549). **สภาพและปัญหาการอยู่ในหอพักและลักษณะหอพักที่พึงประสงค์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชา สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้สำหรับผู้สูงอายุในตำบลโคกกลาง
อำเภอพนมดงรัก จังหวัดสุรินทร์

COMMUNITIES' PARTICIPATION FOR SUBSIDIARY JOB CREATION OF SENIOR
CITIZENS IN THE KHOK KLANG DISTRICT, PHANOM DONG RAK DISTRICT SURIN
PROVINCE.

พลอยภัสสร สืบเสาะจบ¹ สันธนะ ประสงค์สุข² และวิมลกานต์ จันทร์ประเสริฐ³

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้สำหรับผู้สูงอายุในตำบลโคกกลาง อำเภอพนมดงรัก จังหวัดสุรินทร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้สำหรับผู้สูงอายุในตำบลโคกกลาง อำเภอพนมดงรัก จังหวัดสุรินทร์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้นำชุมชน ผู้สูงอายุ กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 414 ราย โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 55-60 ปี รายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนต่ำกว่า 10,000 บาท/เดือน มีอาชีพเกษตรกรรม รายได้จากการประกอบอาชีพต่ำกว่า 3,000 บาท/เดือน และส่วนใหญ่เข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม

การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้สำหรับผู้สูงอายุ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีระดับมากที่สุด คือ ด้านการรับประโยชน์ รองลงมา ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน และด้านการพัฒนาอาชีพ

คำสำคัญ การมีส่วนร่วม, การพัฒนาอาชีพ, ผู้สูงอายุ

¹ นักศึกษาสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

² อาจารย์ที่ปรึกษา สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

³ อาจารย์ที่ปรึกษา สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

Abstract

Communities' Participation for Subsidiary job creation of Senior Citizens in the Khok Klang district, Phanom Dong Rak district Surin Province. The purpose of this study was to study community participation in career development to generate income for the elderly in Khok Klang district, Phanom Dong Rak district Surin Province. The population used in this study was the elderly community leader. There were 414 samples. The questionnaire was used as a tool to collect data. Statistics used in data analysis were percentage, mean, Standard deviation.

The research found that

Most of the respondents were male. Age is between 55-56 years. Average income per household is less than 10,000 bath/month. Income from occupation is less than 3,000 bath/month and most of them are members of agricultural group.

Community participation in career development to generate income for the elderly. The highest level of community involvement was in terms of benefits, followed by community participation and professional development.

Keyword Participation, Career development, Elderly people

บทนำ

ปัจจุบัน ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 กล่าวได้ว่าจำนวนประชากรของประเทศไทยจาก 67.4 ล้านคน มีผู้สูงอายุถึง 11 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 16 ของประชากรทั้งหมด และมีแนวโน้มที่จะมีจำนวนผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และอีก 20 ปี ในปี พ.ศ. 2573 จะมีจำนวนประชากรผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นมากกว่า 2 เท่าตัว แต่ในขณะเดียวกันด้านประชากรวัยแรงงานที่มีหน้าที่ดูแลผู้สูงอายุ จะมีจำนวนลดน้อยลง เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2558 และในปี พ.ศ. 2573 ที่ว่าประชากรวัยแรงงานโดยเฉลี่ย มีจำนวน 6 คนต่อผู้สูงอายุ 1 คน และในปี พ.ศ. 2573 ประชากรวัยแรงงานโดยเฉลี่ยจะลดลงเหลือจำนวน 2 คน ต่อผู้สูงอายุ 1 คน เท่านั้น (มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย, 2558 หน้า 7) ทำให้กลุ่มคนวัยแรงงานนอกจากจะต้องรับภาระในการหาเลี้ยงครอบครัวแล้ว ยังต้องมีหน้าที่ในการดูแลเลี้ยงดูผู้สูงอายุตามไปด้วยภาวะเช่นนี้ จะส่งผลกระทบต่อผู้สูงอายุในอนาคตอันใกล้ และมีปัญหาที่จะเกิดขึ้นตามมาคือ ผู้สูงอายุส่วนใหญ่อาจถูกละเลยหรือถูกทอดทิ้งเพิ่มมากขึ้น นั่นคือกลุ่มประชากร 1 ใน 4 ของประเทศไทย สะท้อนให้เห็นว่าผู้สูงอายุหรือบุคคลที่อายุ 60 ปี ขึ้นไปนั้น ควรที่จะได้รับการส่งเสริมช่วยเหลือสนับสนุนในด้านต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ให้ผู้สูงอายุสามารถดูแลตัวเองได้อย่างยืนยาว และมีคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลัก

ปรัชญาแผนพัฒนาผู้สูงอายุแห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545 - 2564) ตามแนวคิดพื้นฐานของการจัดการแผนข้อที่ 4 กล่าวไว้ว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ไม่ใช่บุคคลด้อยโอกาสหรือเป็นภาระต่อสังคม แม้ว่าผู้สูงอายุจำนวนหนึ่งจะประสบความทุกข์ยาก และต้องการการเกื้อกูลจากสังคม และรัฐบาล แต่ก็เป็นส่วนหนึ่งหรือบางช่วงของวัยผู้สูงอายุเท่านั้นที่ประสบปัญหา ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าผู้สูงอายุส่วนใหญ่ยังคงต้องการการพัฒนา ยังคงมีความรู้ความสามารถที่จะดำเนินชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรีพึ่งพาตนเองได้ และมีหลักประกัน สอดคล้องกับรายงานการวิจัยของสำนักส่งเสริมและพัฒนาผู้สูงอายุ ที่พบว่าลักษณะทางเศรษฐกิจของอายุช่วงอายุระหว่าง 60 – 69 ปี ยังคงมีความต้องการที่จะทำงาน ถึงร้อยละ 50 มีงานทำอยู่ร้อยละ 31.90 และไม่ได้ทำงานร้อยละ 68.10 จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่าผู้สูงอายุส่วนใหญ่ยังมีความต้องการในการประกอบอาชีพเพื่อหารายได้และสร้างความมั่นคงให้แก่ตนเอง แต่จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้น พบว่า การสนับสนุนให้ผู้สูงอายุเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต การสร้างงาน การสร้างอาชีพเพื่อสร้างเสริมรายได้นั้นยังคงมีจำนวนน้อย จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สูงอายุควรจะได้รับ การส่งเสริม สนับสนุนในด้านการทำงานและการหารายได้ ตามแผนพัฒนาผู้สูงอายุแห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545 - 2564) ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการส่งเสริมด้านผู้สูงอายุ มาตรการที่ 2.3 การส่งเสริมการทำงานและการหารายได้ของผู้สูงอายุ

จากเหตุผลข้างต้นที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาอาชีพเพื่อส่งเสริมการมีรายได้และการมีงานทำของผู้สูงอายุตามศักยภาพของผู้สูงอายุที่เหมาะสม โดยเริ่มต้นจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของผู้สูงอายุตำบลโคกกลาง อำเภอพนมดงรัก จังหวัดสุรินทร์ ทั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งไปที่คนในชุมชนโดยเป็นผู้สูงอายุที่ไม่มีอาชีพรวมถึงผู้สูงอายุที่มีอาชีพและว่างงานหลังจากเสร็จสิ้นฤดูเก็บเกี่ยวแล้วต้องการที่จะพัฒนาตนเองและต้องการพัฒนาอาชีพเพื่อให้เกิดรายได้มาเลี้ยงครอบครัว โดยไม่เป็นภาระของสังคม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในชุมชนจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการหาแนวทางการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุในตำบลโคกกลาง อำเภอพนมดงรัก จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้จะเป็นฐานองค์ความรู้ที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนากิจกรรมการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุให้เกิดรูปแบบที่นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนอย่างเข้มแข็งและยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนต่อการพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้สำหรับผู้สูงอายุในตำบลโคกกลาง อำเภอพนมดงรัก จังหวัดสุรินทร์

วิธีการดำเนินวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ชุด คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาอาชีพเป็นแบบสอบถามประมาณค่า

ผลการศึกษา

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 55-60 ปี รายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนต่ำกว่า 10,000 บาท/เดือน มีอาชีพเกษตรกรรม รายได้จากการประกอบอาชีพต่ำกว่า 3,000 บาท/เดือน และส่วนใหญ่เข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม

สรุปผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอเป็นภาพรวม และขอสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยที่ตั้งไว้ ดังนี้

ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้สำหรับผู้สูงอายุ ในตำบลโคกกลาง อำเภอนมดงรัก จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้สำหรับผู้สูงอายุ อยู่ในระดับมาก โดยเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านการได้รับประโยชน์ รองลงมา คือ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน และด้านการพัฒนาอาชีพ ระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้สำหรับผู้สูงอายุ ในตำบลบักได อำเภอนมดงรัก จังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยทำการอภิปรายผลดังนี้

1. ผลการศึกษา พบว่า ผู้สูงอายุที่ให้ข้อมูลมีอัตราส่วนที่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีอายุระหว่าง 55-64 ปี จบการศึกษาชั้นประถมศึกษา สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีสถานภาพสมรส โดยส่วนใหญ่เป็นหัวหน้าครอบครัว รายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนต่ำกว่า 10,000 บาท/เดือน มีอาชีพเกษตรกรรม รองลงมา ว่างาน รายได้จากการประกอบอาชีพมีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท/เดือน และ ไม่มีความสามารถพิเศษ ส่วนใหญ่เข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม รองลงมาเป็นสมาชิกกลุ่มอาชีพผู้สูงอายุในชุมชน อาชีพหลักของผู้สูงอายุส่วนใหญ่ เลี้ยงสัตว์ ทำสวน ปลูกพืชชนิดต่างๆ ผู้สูงอายุส่วนใหญ่เป็นผู้ตัดสินใจเลือกกิจกรรมตามความต้องการของตนเองเพื่อการพัฒนาตนเองให้เกิดความรู้และทักษะในอาชีพมากขึ้นสามารถเลี้ยงครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับ สุรกุล เจนอบรม (2541, หน้า 41-46) ที่ได้กล่าวถึงทฤษฎีแห่งกิจกรรม ว่ากิจกรรมทางสังคมเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับผู้สูงอายุ ทั้งนี้ เนื่องจากการมีบทบาทที่ดีในทางสังคมของผู้สูงอายุจะขึ้นอยู่กับความกระฉับกระเฉงที่ตนยังคงมีอยู่ ดังนั้น การที่ผู้สูงอายุจะมีทัศนคติต่อการดำเนินชีวิตดีเพียงใดเป็นมาจากการที่ได้มีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม เช่น การมีโอกาสเป็นสมาชิกกลุ่ม หรือเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่มอาชีพผู้สูงอายุ

2. การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้สำหรับผู้สูงอายุ พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนของผู้สูงอายุในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงตามลำดับ คือ การรับฟังความ

คิดเห็นของชุมชน ชุมชนมีเป้าหมายเดียวกันในการพัฒนาอาชีพ กระบวนการเรียนรู้ร่วมกันช่วยคิด แก้ไขปัญหาในชุมชน การปฏิบัติตามแนวทางที่ร่วมกันคิดในชุมชน จากปฏิบัติแล้วนำสิ่งที่ได้รับหรือ ปัญหามาปรึกษาหารือกัน ในด้านการพัฒนาอาชีพภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงตามลำดับ คือ ต้องการให้มีการพัฒนาอาชีพ เข้าร่วมอบรมการพัฒนาและได้รับการสนับสนุนให้สามารถประกอบอาชีพได้ มีความรู้หรือประสบการณ์ในการฝึกอบรมเกี่ยวกับอาชีพมาก่อน การพัฒนาอาชีพมีความสำคัญสำหรับผู้สูงอายุ ชุมชนของท่าน ส่งเสริมหรือมีการสนับสนุนในการพัฒนาเพื่อสร้างรายได้สำหรับผู้สูงอายุ มีความพยายามพัฒนาและปรับปรุงอาชีพของตนเอง และคาดว่าจะการพัฒนาอาชีพสามารถสร้างรายได้ให้ท่านเพิ่มขึ้น ในด้านการ รับประโยชน์ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายได้พบว่าการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับ มากที่สุดทุกด้านเรียงตามลำดับ คือ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ตามสภาพท้องถิ่นเกิดความคุ้มค่าโดยการ นำมาแปรรูปในงานอาชีพ สมาชิกในชุมชนมีอาชีพเสริมและมีรายได้ดีจะส่งผลให้สมาชิกมีความ เป็นอยู่ดีขึ้น อยู่ดีกินดี สมาชิกของครอบครัวได้รับการเลี้ยงดูทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น การประกอบ อาชีพเสริมทำให้มีรายได้มาใช้จ่ายใช้สอยในชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับ ตฤณวัช ธุระวร (2547, หน้า 30) กล่าวว่าการพัฒนาอาชีพมีหลักการที่สำคัญด้วยกันหลายประการ การพัฒนาอาชีพนั้นก่อให้เกิดบุคคล ช่วยเหลือตนเองเกิดการบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกันจากการมีส่วนร่วม อันนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพ ของตนเองได้ดี ตลอดจนเกิดความเข้มแข็งในการสร้างอาชีพให้แก่ชุมชน

3. หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลโคกกลาง ผู้นำชุมชน ตำบลโคกกลาง นำผลที่ได้จากการวิจัยนี้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุในตำบล โคกกลาง อำเภอพนมดงรัก จังหวัดสุรินทร์ ได้เป็นอย่างดีเพราะว่า การพัฒนาอาชีพเป็นกระบวนการที่ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเกิดพัฒนาด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านทัศนคติที่ดีโดยได้รับจากวิธีการศึกษาดู งาน และวิธีการฝึกอบรม รวมถึงวิธีการอื่นๆ เพื่อให้ผู้สูงอายุนำสิ่งที่ได้รับไปพัฒนาอาชีพ และทำให้ เกิดความก้าวหน้าในงานที่ตนปฏิบัติอยู่ได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกกลาง/ผู้นำชุมชน ควรมีส่วนร่วมสำรวจความต้องการของ ผู้สูงอายุในการพัฒนาอาชีพในแต่ละปี และดำเนินการจัดกิจกรรมฝึกวิชาชีพ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะของผู้สูงอายุอย่างต่อเนื่อง เช่น การศึกษาดูงาน การสัมมนาเพื่อสร้างการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

2.1 ด้านการวางแผน จัดลำดับความสำคัญหรือความต้องการของผู้สูงอายุที่นำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน และผู้นำชุมชนควรผลักดันให้ทุกส่วนมีการจัดตั้งเครือข่ายประสานงาน เพื่อวางแผนใน การขับเคลื่อนโครงการพัฒนาอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่ผู้สูงอายุในทุกพื้นที่ เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง

2.2 ด้านการดำเนินงาน ควรมีการผลักดันให้ทุกส่วนไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐ และภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นให้เกิดโครงการและกิจกรรมต่างๆ ในการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ เพื่อสร้างรายได้และอาชีพเสริมให้แก่ผู้สูงอายุอย่างยั่งยืน

2.3 ด้านในการรับประโยชน์ ผู้นำชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีการสร้างเครือข่ายด้านการตลาดกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

3. ข้อเสนอแนะงานวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการวิจัยการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้สำหรับผู้สูงอายุในตำบลอื่น ๆ เพื่อจะได้ทราบถึงความต้องการ สภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางแก้ไข ปัญหา รวมทั้งความคิดเห็นต่อการพัฒนาอาชีพของผู้สูงอายุในตำบลอื่นๆ

3.2 ควรมีการวิจัยเพื่อติดตามและประเมินผลการพัฒนาอาชีพผู้สูงอายุในตำบลโคกกลางอย่างต่อเนื่อง เพื่อจะทำให้ทราบถึงการดำเนินการ และการนำไปปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กรมกิจการผู้สูงอายุ. แผนพัฒนาผู้สูงอายุแห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545-2564). กรุงเทพฯ: เกรียงศักดิ์ เขียวยิ่ง. (2550). การบริหารทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองรัตนพรินต์ติ้ง.
- ชไมพร สืบสุโท, รัตนา สิดี และฐิติกานต์ สุริยะสาร. (2553). กลยุทธ์การพัฒนากลุ่มอาชีพเพื่อเพิ่มศักยภาพ ด้านการแข่งขัน กรณศึกษา กลุ่มอาชีพทอผ้าลายสายฝน ตำบลบ้านกิว อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ณัฐพันธ์ เขจรนันท์. (2549). การจัดการทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- ตฤณธวัช ธุระวร. (2547). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมอาชีพ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาบริหารมหาบัณฑิต, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง. กรุงเทพฯ.
- ทะเบียนท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลโคกกลาง, สำนัก. (2559). สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. สุรินทร์: องค์การบริหารส่วนตำบลโคกกลาง จังหวัดสุรินทร์.
- ธีระกุล เอี่ยมอำภา. (2537). รายงานการวิจัยส่งเสริมและพัฒนาอาชีพของกลุ่มสตรี: กรณีศึกษาตำบลบางสระแก้ว อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- นงนุช สุนทรชวกันต์ และสายพิน ชินตระกูลไทย. (2552). รายงานวิจัยการสร้างโอกาสการทำงานของผู้สูงอายุ. กรุงเทพฯ: คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นาถดี สุลีสถียร. (2541). รายงานวิจัยอัตมโนทัศน์และการปรับตัวของผู้สูงอายุ. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์. (2547). แนวคิดเชิงวิเคราะห์เกี่ยวกับการพัฒนา. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ปาริชาติ วลัยเสถียร. (2543). กระบวนการและเทคนิคการทำงานของนักพัฒนา. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ปาริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพ.
- ปิยากร หวังมหาพร. (2554). พัฒนาการเชิงนโยบายภาครัฐจากอดีตสู่ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริม กรุงเทพ
- ภาณุ อดกลั่น. (2556). ทฤษฎีการสูงอายุ. อุดรธานี: วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี.
- มหาวิทยาลัยมหิดล. (2553). โครงการศึกษาเพื่อหารูปแบบการส่งเสริมการมีงานทำแก่ผู้สูงอายุในพื้นที่ชนบท. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม.
- มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย. (2558). กรุงเทพฯ.
- รฐา เตียวต้อย. (2549). สภาพการดำเนินงานและการมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่มอาชีพโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์. มหาวิทยาลัยศิลปากร. กรุงเทพฯ.
- ศราวุธ ดีมาก. (2549). การพัฒนากลุ่มอาชีพบ้านสะพานหิน หมู่ที่ 9 ตำบลท่าฉนวน อำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท. ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ศศิเพ็ญ พวงสายใจ และคณะ. (2551). โครงการความเป็นไปได้ในการส่งเสริมและสร้างแนวทางการมีงานทำเพื่อการมีรายได้ของผู้สูงอายุในพื้นที่นำร่องจังหวัดลำปาง กรณีศึกษา ตำบลห้างฉัตร อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง. เชียงใหม่: คณะเศรษฐศาสตร์.
- ศิริกาญจน์ อุ่นนันทากศ. (2552). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาอาชีพที่ยั่งยืน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.
- สมพันธ์ เตชะอธิกา และคณะ. (2553). โครงการศึกษาอาชีพและโอกาสที่จะได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมสอดคล้องกับผู้สูงอายุ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

พฤติกรรมการตัดสินใจเลือกใช้ระบบเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

Behavior of Decision Making for using Mobile Networking of Student of

Surindra Rajabhat University

จิตชนก เดือนขาว¹ สันธนะ ประสงค์สุข² และวิมลกานต์ จันทร์ประเสริฐ³

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1). เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการตัดสินใจเลือกใช้ระบบเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ 2). เพื่อศึกษาถึงส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้ระบบเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 3,000 บาท ซึ่งพฤติกรรมการเลือกใช้ระบบเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ส่วนใหญ่ใช้ระบบเครือข่าย AIS รองลงมาเป็นระบบ True Move และระบบ Dtac ตามลำดับ มีจำนวนเลขหมาย 1 เลขหมาย ใช้รูปแบบเติมเงิน และมีค่าใช้จ่ายต่อเดือนต่ำกว่า 300 บาท ส่วนด้านส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้ระบบเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่โดยภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่นั้นได้ให้ความสำคัญมากกับด้านลักษณะทางกายภาพของศูนย์บริการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.86 รองลงมา ได้แก่ ด้านสถานที่ มีค่าเฉลี่ย 3.71 ด้านบุคคล มีค่าเฉลี่ย 3.70 ด้านกระบวนการ มีค่าเฉลี่ย 3.64 ด้านผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ย 3.63 ด้านการส่งเสริมการตลาด มีค่าเฉลี่ย 3.62 ส่วนด้านราคา มีค่าเฉลี่ย 3.44 ซึ่งนักศึกษาให้ความสำคัญมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสำคัญปานกลาง

คำสำคัญ : พฤติกรรมของผู้บริโภค , ระบบเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่, ส่วนประสมทางการตลาด

Abstract

¹ นักศึกษาสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

² อาจารย์ที่ปรึกษา สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

³ อาจารย์ที่ปรึกษา สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

The objectives of this research was 1) to study the behavior of decision Making for using mobile networking of student of Surindra Rajabhat University. 2) to study the marketing mix of decision making for using mobile networking of student of Surindra Rajabhat University. The sample group participated in this research includes The questionnaire undergraduate students 400. Was data collection and the statistical applied in this research includes percentage, mean and standard deviation.

The research result showed most of the samples are female studying in the second year in Faculty of Humanities and Social Sciences The average monthly income are less than 3,000 bath. Most are using AIS, the second are True Move and Dtac system respectively. Most telephone number using are only 1 number using prepaid forms and cost less than 300 baht per month. The overall marketing mix that affects the decision of mobile network most respondents paid much attention to the physical aspects of the service center, the average was 3.86, the second is the place aspects, the average was 3.71, the average of person aspects was 3.70, the process aspects was 3.64, the product aspects was 3.63, the marketing promotion aspect was 3.62, part the average price aspects was 3.44.

Key Words : Consumer Behavior, mobile networking, marketing mix.

บทนำ

ในโลกยุคโลกาวิวัฒน์การสื่อสารถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อธุรกิจ สถาบัน และองค์กรต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสื่อสารผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งปัจจุบันเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ผู้บริโภคจะขาดเสียมิได้ และนับวันจำนวนของผู้ใช้งานเพิ่มขึ้นทุกวันทำให้ตลาดโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่มีการแข่งขันกันค่อนข้างสูงและรุนแรง

ในโลกปัจจุบันโทรศัพท์มือถือเองก็สามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้อย่างสะดวก และง่ายดาย โดยผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ตไร้สายอย่าง 3G หรือ Wi-Fi (ซึ่งในบางพื้นที่ในประเทศไทยตอนนี้มีเปิดให้ใช้สัญญาณ 3.5 G และ 4G แล้ว) และถึงแม้ว่าจะมีค่าบริการเพิ่มขึ้น แต่ก็ทำให้เรื่องที่ต้องให้คิดหนัก เพราะการจ่ายเงินเพื่อตอบสนองความต้องการของชีวิตนั้นไม่ใช่เรื่องใหญ่อีกต่อไปโดยเฉพาะวัยรุ่น ถึงแม้วัยรุ่นจะไม่สามารถหารายได้ด้วยตัวเอง หากมีผู้ปกครองสนับสนุนและพร้อมที่จะจ่ายให้ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตามแต่อาจจะเพราะวิถีชีวิตในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปการทำมาหากินรีบเร่ง และไม่มีเวลาจะดูแลครอบครัวด้วยตัวเองจึงทำให้ต้องพึ่งพาอุปกรณ์สื่อสารและเทคโนโลยีเข้ามาเป็นเพื่อนทดแทน

นอกจากการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตที่เป็นที่นิยมใช้แล้วยังมีการใช้ระบบบริการการสื่อสารทางเทคโนโลยีทางอื่นอีก อาทิ การส่งข้อความที่เรียกว่า Short Message Service (SMS) เป็นการส่งข้อความตามระบบเครือข่ายโทรศัพท์ที่ใช้สะดวก รวดเร็ว แต่สามารถส่งได้เฉพาะข้อความเท่านั้นหากต้องการส่งข้อความพร้อมกับรูปภาพ หรือภาพเคลื่อนไหวต้องส่งผ่านระบบการส่งข้อความมัลติมีเดีย หรือ Multimedia Messaging Service (MMS) การส่งแบบนี้สามารถให้ความชัดเจนเพราะมีพร้อมทั้งข้อความและภาพประกอบ ปัจจุบันเป็นที่นิยมค่าใช้จ่ายในการส่งก็มีการปรับลด พร้อมทั้งมีโปรโมชั่นให้เลือกใช้มากมาย เป็นการกระตุ้นการใช้งานของกลุ่มผู้บริโภคได้ดีทีเดียว (พัฒนิยา ศักดิ์อภิภูณันท์. 2551 : 1-2)

รวมทั้งผู้ที่รักการ Chat, เขียน Blog หรือเล่นโซเชียลเน็ตเวิร์กอย่าง Facebook , Twitter ในปัจจุบันนี้สามารถทำสิ่งต่างๆ เหล่านี้บนโทรศัพท์มือถือได้เพียงแค่ทำการ Download โปรแกรม นั้นๆ ลงบนอุปกรณ์ที่ใช้อยู่ เท่านั้นคุณก็จะไม่พลาดการ Chat กับเพื่อนรู้ใจหรือคนรัก , การเขียนบล็อก Blog , การอัปเดตสถานะบน Facebook การติดตามข่าวสารที่รวดเร็วบน Twitter ซึ่งหลายอย่างที่ได้กล่าวมานี้ได้แสดงให้เห็นว่าในปัจจุบันโทรศัพท์มือถือได้มีส่วนร่วมในชีวิตประจำวันของเรามากต่างจากเมื่อก่อนที่เราใช้เพียงแค่อ่านหรือรับสาย หรือส่งข้อความหาเพื่อนๆ คนรู้จัก แต่ในปัจจุบันได้มีปัจจัยอื่นๆ เข้ามาเพิ่มเติมอีก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของโซเชียลเน็ตเวิร์ค การจองตั๋วหนังหรือตั๋วเครื่องบินออนไลน์ผ่านมือถือซึ่งก็สามารถทำได้ง่ายตายบนโทรศัพท์มือถือ และอื่นๆ อีกมากมาย

ซึ่งปัจจุบันมีผู้ให้บริการระบบเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ ที่ได้รับความนิยมจากผู้ใช้บริการและแข่งขันกันในตลาดโทรศัพท์เคลื่อนที่ 3 บริษัท คือ 1) บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) หรือ เอไอเอส (AIS). 2) บริษัท โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่นส์ จำกัด (มหาชน) หรือ ดีแทค (DTAC). 3) บริษัท ทรูมูฟ จำกัด ซึ่งแต่ละค่ายต่างมีกลยุทธ์ และกลยุทธ์ในการแข่งขันมากมาย จึงส่งผลให้ผู้บริโภคสามารถเลือกใช้บริการได้ตามความพึงพอใจซึ่งปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจเลือกใช้บริการระบบเครือข่ายใดนั้นจะมาจากกลยุทธ์ด้านส่วนประสมทางการตลาด

จะเห็นได้ว่าปัจจุบันระบบติดต่อสื่อสารมีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันของเราเป็นอย่างมาก และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อต้องการตอบสนองผู้บริโภคที่มีอยู่ไม่จำกัด โทรศัพท์เคลื่อนที่หรือโทรศัพท์มือถือในปัจจุบันถือได้ว่าเป็นที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากเนื่องจากโทรศัพท์มือถือนั้นมีความสามารถในการช่วยทำให้ติดต่อสื่อสารถึงกันได้อย่างสะดวกในทุกๆ ที่ที่มีสัญญาณโทรศัพท์มือถือ ซึ่งในปัจจุบันเองสัญญาณนั้นเข้าถึงเกือบทุกพื้นที่ในประเทศไทยจึงทำให้โทรศัพท์มือถือมีการใช้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะผู้ที่เรียนมหาวิทยาลัยเนื่องจากเป็นกลุ่มวัยรุ่นหรือกลุ่มวัยทำงาน ซึ่งโทรศัพท์มือถือไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือสื่อสารเพียงอย่างเดียวแต่โทรศัพท์มือถือยังสามารถทำอะไรได้หลายๆ อย่างอาทิเช่น ดูหนัง ฟังเพลง เล่นเกมส์ หรือหาความรู้ทางอินเทอร์เน็ต จนกระทั่งสามารถทำงานบนมือถือ

ดังนั้น นักศึกษาที่ศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ทุกคนต่างก็ใช้ระบบเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ เพื่อใช้ติดต่อสื่อสารกัน และใช้เล่นโซเชียลต่างๆ เพราะมีความสะดวกสบายในการใช้งาน ทำให้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเพื่อทำความเข้าใจถึงพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกใช้ระบบเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ในด้านประชากร และส่วนประสมทางตลาด

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

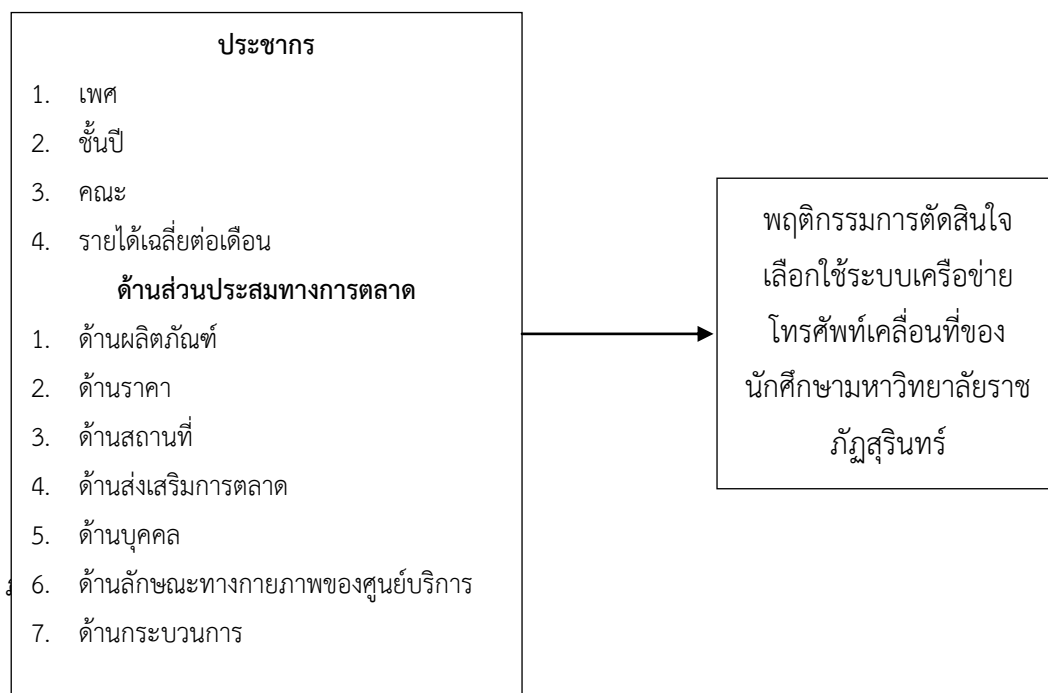
1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการตัดสินใจเลือกใช้ระบบเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
2. เพื่อศึกษาถึงส่วนประสมทางการตลาด ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้ระบบเครือข่ายโทรศัพท์ เคลื่อนที่ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการวิจัยเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ขอบเขตด้านพื้นที่การวิจัย คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
2. ขอบเขตด้านประชากร คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
3. ขอบเขตด้านเวลา รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2560 ถึงเดือนกันยายน พ.ศ.2560

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกใช้ระบบเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ ของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
2. ทำให้ทราบถึงส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้ระบบเครือข่าย โทรศัพท์เคลื่อนที่ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการศึกษาวิจัย

การวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการตัดสินใจเลือกใช้ระบบเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งมี รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้วิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 10,386 คน

ในการศึกษาครั้งนี้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปจากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และค่าของความคลาดเคลื่อน 5% จากจำนวนประชากรทั้งหมด 10,386 คน ได้จำนวนตัวอย่างประมาณ 385 คน แต่การศึกษานี้ได้ใช้แบบสอบถามจำนวน 400 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกใช้ระบบเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยตัวแปรด้านข้อมูลประชากร ได้แก่ เพศ ชั้นปี คณะ และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภคในการตัดสินใจเลือกใช้ระบบเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ ได้แก่ ระบบเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ จำนวนเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ รูปแบบบริการ ค่าใช้จ่ายต่อเดือน

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการเลือกใช้ระบบเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ ด้านส่วนประสมการตลาด ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์/บริการ ด้านราคา ด้านสถานที่ ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคคล ด้านลักษณะทางกายภาพของศูนย์บริการ และด้านกระบวนการ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการตัดสินใจเลือกใช้บริการเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ ของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ทำการศึกษาทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการ ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือวิทยานิพนธ์ รายงานทางวิชาการ บทความ วารสาร และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องที่มีผู้เก็บรวบรวมไว้ก่อนแล้ว เพื่อให้ทราบถึงแนวคิด ทฤษฎีที่จะนำมาใช้รายละเอียดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกใช้บริการเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ มีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

แบบสอบถามส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างนำมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบการพรรณนาข้อมูล

แบบสอบถามส่วนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกใช้บริการเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ นำมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละนำเสนอในรูปตารางประกอบการพรรณนาข้อมูล

แบบสอบถามส่วนที่ 3 ข้อมูลส่วนประสมทางการตลาดในการเลือกใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ นำมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปตารางประกอบการพรรณนาข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 3,000 บาท

พฤติกรรมการเลือกใช้บริการเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ส่วนใหญ่ใช้บริการเครือข่าย AIS รองลงมาเป็นระบบ True Move และระบบ Dtac ตามลำดับ มีจำนวนเลขหมาย 1 เลขหมาย ใช้รูปแบบเติมเงิน และมีค่าใช้จ่ายต่อเดือนต่ำกว่า 300 บาท

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่นั้นได้ให้ความสำคัญมากกับด้านลักษณะทางกายภาพของศูนย์บริการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.86 รองลงมา ได้แก่ ด้านสถานที่ มีค่าเฉลี่ย 3.71 ด้านบุคคล มีค่าเฉลี่ย 3.70 ด้านกระบวนการ มีค่าเฉลี่ย 3.64 ด้านผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ย 3.63 ด้านการส่งเสริมการตลาด มีค่าเฉลี่ย 3.62 ส่วนด้านราคา มีค่าเฉลี่ย 3.44 ซึ่งนักศึกษาให้ความสำคัญมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสำคัญปานกลาง ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้ระบบเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ส่วนประสมทางการตลาด	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านผลิตภัณฑ์	3.63	0.74	สำคัญมาก
ด้านราคา	3.44	0.76	สำคัญปานกลาง
ด้านสถานที่	3.71	0.72	สำคัญมาก
ด้านการส่งเสริมการตลาด	3.62	0.68	สำคัญมาก
ด้านบุคคล	3.70	0.71	สำคัญมาก
ด้านลักษณะทางกายภาพของศูนย์บริการ	3.86	0.75	สำคัญมาก
ด้านกระบวนการ	3.64	0.74	สำคัญมาก
รวม	3.66	0.57	สำคัญมาก

สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลมีอัตราส่วนเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยมี (เพศหญิงร้อยละ 68.8 และเพศชายร้อยละ 31.3) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 31.5) น้อยที่สุดอยู่ในช่วงชั้นปีที่ 5 (ร้อยละ 1.0) คณะวิชาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ร้อยละ 32.8) น้อยสุดอยู่ในคณะเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร (ร้อยละ 5.8) สำหรับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 31.0) และมีรายได้น้อยที่สุดอยู่ในช่วง 4,001 – 6,000 บาท (ร้อยละ 15.3)

ด้านพฤติกรรมการเลือกใช้ระบบเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ส่วนใหญ่ใช้ระบบเครือข่าย AIS มากที่สุด (ร้อยละ 53.0) และมีกลุ่มตัวอย่างเพียงส่วนน้อยที่เลือกใช้ในระบบเครือข่าย Dtac (ร้อยละ 21.5) โดยจำนวนเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันของกลุ่มผู้ใช้บริการส่วนใหญ่มีจำนวน 1 เลขหมาย (ร้อยละ 68.8) ส่วนน้อยจะมีมากกว่า 2 เลขหมายขึ้นไป (ร้อยละ 3.5) ด้านรูปแบบบริการกลุ่มผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ที่ใช้อยู่เป็นระบบแบบเติมเงิน (ร้อยละ 65.3) และกลุ่มผู้ใช้บริการส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนต่ำกว่า 300 บาท (ร้อยละ 41.8) และมีค่าใช้จ่ายต่อเดือนน้อยสุดอยู่ที่มากกว่า 1,001 บาท (ร้อยละ 3.3)

จากผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจเลือกใช้ระบบเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ จำนวน 400 คน สามารถแบ่งออกเป็น 7 ด้าน ดังนี้

1. ด้านผลิตภัณฑ์ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับสำคัญมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.63 และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดย่อยแล้ว พบว่า การรองรับระบบ 3G หรือ 4G มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 3.84 รองลงมา ได้แก่ รูปสัญลักษณ์ยี่ห้อเครือข่ายโทรศัพท์ สัญญาณมีความชัด เครือข่ายครอบคลุมทั่วประเทศ ชื่อเสียงของบริษัท และรองรับระบบ GPRS ส่วนบริการเสริมของระบบ และระบบสามารถใช้งานได้ในต่างประเทศ ซึ่งนักศึกษาให้ความสำคัญมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสำคัญปานกลาง

2. ด้านราคา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับสำคัญปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.44 และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดย่อยแล้ว พบว่า ไม่คิดค่าบริการรายเดือน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 3.49 รองลงมา ได้แก่ บริการต่อนาทีถูก ค่าบริการรายเดือนถูกสามารถเลือกตามความเหมาะสมในการใช้งาน ค่าหมายเลขโทรศัพท์มีราคาถูก และคิดค่าบริการเป็นวินาที

3. ด้านสถานที่ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับสำคัญมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.71 และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดย่อยแล้ว พบว่า ศูนย์บริการอยู่ในห้างสรรพสินค้าชั้นนำ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 3.87 รองลงมาได้แก่ มีศูนย์บริการจำนวนมาก มีเคอร์เตอร์เซอร์วิสตามศูนย์การค้า มีตัวแทนจำหน่ายใกล้บ้าน และศูนย์บริการมีความสะดวกในการจอดรถ

4. ด้านการส่งเสริมการตลาด พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับสำคัญมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.62 และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดย่อยแล้ว พบว่า การโฆษณาผ่าน Internet มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 3.85 รองลงมา ได้แก่ คำแนะนำของพนักงานขาย การโฆษณาผ่านป้ายโฆษณา การโฆษณาผ่านหนังสือพิมพ์ / นิตยสาร รายการส่งเสริมการขาย มีกิจกรรมพิเศษให้ลูกค้าได้เข้าร่วม และมีของแถม ส่วนการโฆษณาผ่านใบปลิว / แผ่นพับ และการโฆษณาผ่านวิทยุ ซึ่งนักศึกษาให้ความสำคัญมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสำคัญปานกลาง

5. ด้านบุคคล พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับสำคัญมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.70 และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดย่อยแล้ว พบว่า พนักงานแต่งกายสุภาพเรียบร้อย มีความน่าเชื่อถือ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 3.76 รองลงมา ได้แก่ พนักงานมีความกระตือรือร้นในการให้บริการ พนักงานสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ พนักงานมีความรู้ความสามารถ มีทักษะในการทำงาน และพนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส พูดจาสุภาพ อ่อนน้อม

6. ด้านลักษณะทางกายภาพของศูนย์บริการ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับสำคัญมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.86 และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดย่อยแล้ว พบว่า สถานที่ที่มีความสะอาดเรียบร้อย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 3.92 รองลงมา ได้แก่ มีเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ทันสมัย มีข้อมูลในเรื่องของระบบโทรศัพท์ เคลื่อนที่ให้อ่าน มีห้องรับรอง และที่นั่งรอระหว่างรอให้บริการ และสถานที่ตกแต่งสวยงาม

7. ด้านกระบวนการ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับสำคัญมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.64 และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดย่อยแล้ว พบว่า มีจำนวนบุคลากรให้บริการเพียงพอ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 3.73 รองลงมา ได้แก่ มีความสะดวกรวดเร็วในการให้บริการด้านต่างๆ เวลาเปิด-ปิด มีความสะดวกในการมาใช้บริการ มีป้ายบอกแผนกที่ต้องการติดต่อชัดเจน และระบบแจ้งค่าใช้บริการมีความถูกต้องและง่ายต่อการตรวจสอบ

อภิปรายผล

จากการศึกษาในเรื่อง “พฤติกรรมการตัดสินใจเลือกใช้บริการเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์” สามารถนำประเด็นที่น่าสนใจมาอภิปรายผลการศึกษาดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 3,000 บาท

ซึ่งพฤติกรรมการเลือกใช้บริการเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ส่วนใหญ่ใช้ระบบเครือข่าย AIS รองลงมาเป็นระบบ True Move และระบบ Dtac ตามลำดับ มีจำนวนเลขหมาย 1 เลขหมาย ใช้รูปแบบเติมเงิน และมีค่าใช้จ่ายต่อเดือนต่ำกว่า 300 บาท

สำหรับส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจเลือกใช้บริการเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่นั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ให้ความสำคัญกับด้านการตลาด ที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับสำคัญมาก โดยเรียงตามลำดับ ดังนี้ ด้านลักษณะทางกายภาพของศูนย์บริการ ด้านสถานที่ ด้านบุคคล ด้านกระบวนการ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านราคา ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีส่วนประสมทางการตลาดของ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2546 : 53-55) ในเรื่อง การบริหารการตลาดยุคใหม่ ได้กล่าวว่าการกำหนดกลยุทธ์ด้านผลิตภัณฑ์ ต้องคำนึงถึงปัจจัยด้านความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ คุณภาพสินค้า ชื่อเสียงบริษัท การรับประกันคุณภาพ และการให้บริการหลังการขาย

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกใช้บริการเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ มีข้อเสนอแนะและการนำผลการศึกษาไปใช้ดังต่อไปนี้

1. สามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปประกอบในการตัดสินใจในการเลือกซื้อเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ของบุคคลทั่วไป และเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ในการพัฒนาการบริการหรือปรับเปลี่ยนโปรโมชั่นต่างๆ ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่ใช้บริการเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่

2. สามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบการสื่อสารของประเทศเพื่อที่ประเทศจะได้รับประโยชน์จากการพัฒนาระบบการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเทคโนโลยีให้มีประสิทธิภาพรวมถึงยกระดับการให้บริการที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการตัดสินใจเลือกใช้ระบบเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยมีประชากรเฉพาะนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์เท่านั้น ผู้สนใจควรทำการศึกษาจากประชากรในเขตที่แตกต่างกัน เพื่อเป็นการตรวจสอบผลที่ได้จากการวิจัยว่ามีความสอดคล้องกันหรือไม่ ส่วนการศึกษาด้านส่วนประสมทางการตลาด ผู้สนใจควรทำการศึกษาเพิ่มเติมด้านการตัดสินใจในตลาดเป้าหมายเป็นการกำหนดตลาดเป้าหมาย โดยศึกษาลักษณะความต้องการและพฤติกรรมของผู้บริโภคด้านการตัดสินใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ ซึ่งจะทำให้ได้ทราบผลการวิจัยที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ฉัตยาพร เสมอใจ และคณะ. (2545). **พฤติกรรมผู้บริโภค**. กรุงเทพมหานคร : เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- ธีรกิติ นวรัตน์ ณ อยู่ธยา. (2547). **การตลาดสำหรับการบริหาร : แนวคิดและกลยุทธ์**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภิญโญ สาธร. (2546). **หลักการบริหารการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2545). **พฤติกรรมผู้บริโภค**. กรุงเทพมหานคร : เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2546). **การบริหารการค้าปลีก**. กรุงเทพมหานคร : ธรรมสาร.
- สุปัญญา ไชยชาย. (2528). **การบริหารการตลาด : ภาคสอง การวางแผนส่วนประสมทางการตลาด**. กรุงเทพมหานคร : พี.เอ.ลิฟวิ่ง.
- ปณณธร วงศ์ศรีประเสริฐ (2553) “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้ระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี.” วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รติรส สัมพันธ์. (2547). “พฤติกรรมผู้บริโภคในการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบการชำระค่าบริการล่วงหน้าในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่.” วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิมล แซ่จ้อง. (2546). “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อโทรศัพท์เคลื่อนที่ของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร.” รายงานโครงการเฉพาะบุคคล คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เกี่ยวกับวารสาร

วารสารวิจัยวิทยาการจัดการ

(Journal of Management Science Research: JMSR)

วารสารวารสารวิจัยวิทยาการจัดการ เป็นวารสารทางด้านการบริหารธุรกิจที่คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการศึกษาค้นคว้า การดำเนินงานวิจัย และการเผยแพร่ความรู้และวิทยาการในศาสตร์ของบริหารธุรกิจผ่านผลงานวิจัยและผลงานวิชาการ รวมทั้งเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจระหว่าง นักวิชาการ นักบริหาร นักธุรกิจ นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไป

วารสารวารสารวิจัยวิทยาการจัดการ เป็นวารสารที่ ตีพิมพ์ปีละ 2 ครั้ง คือ ทุกสิ้นเดือน มิถุนายน และ ธันวาคม บทความที่จะได้รับลงตีพิมพ์จะต้องผ่านการพิจารณากลั่นกรองโดยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้อง และเป็นบทความที่มีประโยชน์ในทางวิชาการโดยวารสารวิจัยวิทยาการจัดการรับพิจารณาบทความวิชาการ(Academic Article) และบทความวิจัย(Research Article)ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษรวมถึงบทวิจารณ์หนังสือ (Book Review) และบทวิจารณ์บทความ (ArticleReview)ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับศาสตร์การบริหารธุรกิจในสาขาต่าง ๆ อาทิเช่น

- การบัญชี
- การเงินและการธนาคาร
- การจัดการธุรกิจ
- การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ
- การจัดการนวัตกรรม
- การเป็นผู้ประกอบการ
- การบริหารทรัพยากรมนุษย์และองค์กร
- ซัพพลายเชนและโลจิสติกส์
- การจัดการการท่องเที่ยวและโรงแรม
- เทคโนโลยีสารสนเทศ
- การตลาด
- นิเทศศาสตร์และการสื่อสาร
- เศรษฐศาสตร์
- อื่น ๆ ตามเห็นสมควร

นโยบายของวารสาร

1. การพิจารณาบทความตีพิมพ์ พิจารณาโดยผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในศาสตร์ที่เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่า 2 ท่าน ทั้งนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิจะไม่สามารถทราบข้อมูลของผู้ส่งบทความ (Double-Blind Process) และได้รับความเห็นชอบจากบรรณาธิการกองบรรณาธิการของวารสาร
2. เนื้อหาในบทความเป็นความคิดเห็นและอยู่ในความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความ มิใช่เป็นความเห็นและความรับผิดชอบใดๆ ของวารสารและคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ทั้งนี้ไม่รวมความผิดพลาดอันเกิดจากการพิมพ์
3. บทความที่จะตีพิมพ์ในวารสาร ต้องไม่เคยได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารอื่น ๆ หากมีการละเมิดลิขสิทธิ์เป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความเอง

ข้อมูลเกี่ยวกับการพิจารณาบทความ

การพิจารณากลับกรองบทความ (Review Process)

บทความที่ส่งมายังกองบรรณาธิการวารสาร จะได้รับการแจ้งให้ผู้ส่งบทความทราบว่าได้รับแล้ว จากนั้น กองบรรณาธิการจะกลับกรองบทความโดยพิจารณาความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของวารสาร ประโยชน์ทางด้านวิชาการและการนำไปใช้ในการบริหารธุรกิจ บทความที่ผ่านขั้นตอนนี้จะถูกส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่า 2 ท่าน เพื่อพิจารณากลับกรองและตรวจสอบคุณภาพของบทความและความเหมาะสมในการตีพิมพ์ กองบรรณาธิการวารสารจะส่งบทความที่ผ่านการพิจารณาจากขั้นตอนนี้ให้กับผู้ส่งบทความนำกลับไปแก้ไขตามข้อคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิก่อนพิจารณาอีกครั้งหนึ่งหรือปฏิเสธการลงตีพิมพ์

การส่งบทความ (Paper Submission)

ผู้ที่ประสงค์จะส่งบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิจัยวิทยาการจัดการ ต้องส่งแบบฟอร์มส่งบทความ และต้นฉบับบทความพร้อมไฟล์ (Microsoft Word) มายัง กองบรรณาธิการวารสาร วิทยาการจัดการ หรือ Online Submissionทาง <https://sites.google.com/a/srru.ac.th/journal>

กองบรรณาธิการวารสารวิจัยวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

เลขที่ 186 หมู่ 1 ถ.สุรินทร์ – ปราสาท

ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000

โทร. 0 4452 1392

อีเมล ampa.srru@gmail.com

ข้อมูลสำหรับผู้ส่งบทความ

คำแนะนำสำหรับผู้ส่งบทความลงตีพิมพ์ในวารสารวิจัยวิทยาการจัดการ

· การส่งต้นฉบับ

การส่งต้นฉบับให้จัดทำตามรูปแบบที่กำหนดและจัดส่งมายังวารสาร โดยผ่านระบบ online-submissionของวารสารฯ ทั้งนี้ผู้ประสงคจะส่งบทความต้องลงทะเบียนในระบบดังกล่าวก่อน หากท่านประสบปัญหาในการส่งบทความ กรุณาแจ้งที่ ckjan55@gmail.com

· ข้อกำหนดของบทความต้นฉบับ (Manuscript Requirements)

- ต้นฉบับควรเตรียมด้วยโปรแกรม Microsoft Office Word เป็นภาษาไทยหรืออังกฤษ
- บทความไม่ควรมีความยาวเกิน 7,000 คำ โดยบทคัดย่อ (ความยาวไม่ควรเกิน 250 คำ) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

○ ผู้ส่งบทความควรตรวจสอบความถูกต้องของการพิมพ์ต้นฉบับ เช่น ตัวสะกด วรรคตอน และความเหมาะสม ความสละสลวยของการใช้ภาษา

○ หัวข้อหลักภาษาไทย ใช้ตัวอักษร TH Sarabun PSK ขนาด 16 พอยท์ ตัวหนา หัวข้อรอง ใช้ตัวอักษร TH Sarabun PSK ขนาด 16 พอยท์ ตัวหนา ส่วนเนื้อหาใช้ตัวอักษร TH Sarabun PSK ขนาด 16 พอยท์ ตัวธรรมดา

○ หัวข้อหลักภาษาอังกฤษ ใช้ตัวอักษร Times New Roman ขนาด 12 พอยท์ ตัวเข้ม หัวข้อรอง ใช้ตัวอักษร Times New Roman ขนาด 12 ตัวเข้ม ส่วนเนื้อหาใช้ตัวอักษร Times New Roman ขนาด 12 ตัวธรรมดา

○ ตาราง และภาพประกอบ ต้องมีหมายเลขลำดับกำกับ พิมพ์หมายเลขลำดับของตาราง ภาพ ชื่อ และ/หรือ คำอธิบายไว้ใต้ภาพ

○ บทความวิชาการและบทความวิจัยที่ส่งควรมีลักษณะ ดังนี้

1. บทความวิชาการ

หัวข้อและเนื้อหาสอดคล้องกัน มีการอธิบายและนำเสนอประเด็นทางวิชาการอย่างสมบูรณ์ มีลำดับเนื้อหาที่เหมาะสมมีการใช้ทฤษฎีวิเคราะห์ประเด็นต่าง ๆ ตามหลักวิชาการได้อย่างเข้าใจและชัดเจน รวมทั้งมีการสรุปประเด็น องค์ความรู้ หรือการสังเคราะห์ทฤษฎีแนวคิดโดยใช้ทัศนะทางวิชาการได้อย่างเด่นชัด และมีประโยชน์แก่ผู้อ่าน

2. บทความวิจัย

เนื้อหาในบทความควรนำเสนออย่างเป็นระบบโดยมีองค์ประกอบดังนี้

2.1 บทนำ (Introduction)

2.2 ทบทวนวรรณกรรม (Literature Review)

2.3 วิธีการวิจัย (Research Methodology) ที่สามารถอธิบายวิธีดำเนินการวิจัยรวมถึงการเก็บข้อมูลหรือเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยอย่างชัดเจน

2.4 ผลการศึกษา (Research Finding)

2.5 อภิปรายผลและข้อเสนอแนะการวิจัย (Discussion/Future Research)

2.6 เอกสารอ้างอิง (References)

การอ้างอิงเอกสาร (References)

บทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษต้องมีการเขียนอ้างอิงเอกสารไว้ในตอนท้ายของบทความ โดยให้การอ้างอิงเป็นภาษาอังกฤษให้ใช้รูปแบบ APA Style ซึ่งผู้เขียนบทความต้องตรวจสอบการอ้างอิงให้เป็นไปตามรูปแบบที่กำหนดให้ถูกต้องหลักเกณฑ์และรายละเอียดการอ้างอิงแบบ APA Style ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างการอ้างอิง

หนังสือ

ชื่อผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์). /ชื่อเรื่อง /ครั้งที่พิมพ์ (พิมพ์ครั้งที่ 2 เป็นต้นไป). /สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์
 ธรณ์ อารังนาวาสวัสดิ์. (2548). ไตทะเลมความรัก ภาคสาม: หลั่งคลื่นอันดามัน. กรุงเทพฯ: บ้านพระอาทิตย์.

หิรัญ หิรัญประดิษฐ์, สุขวัฒน์จันทร์ปรณิก และ เสริมสุข สลักเพชร. (2540). เทคโนโลยีการผลิตทุเรียน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Triantaphyllou, E. (2000). Multi-criteria decision making methods: A Comparative study. Kluwer Academic Publishers.

บทความในวารสาร

ชื่อผู้เขียนบทความ./ (ปีที่พิมพ์). /ชื่อบทความ./ ชื่อวารสาร, /ปีที่ (ฉบับที่), /เลขหน้าที่ปรากฏ.
 หมะหมุด หะยิหมัด, เพ็ญศรีเจริญวานิช และอานนทคำวรรณ. (2558). เฝ้าพันธุ์ตราสินค้า : ความท้าทายใหม่ทางการตลาด. วารสารบริหารธุรกิจ. 148 : 57-69.

Zhang, H., Li X., & Liu, W. (2006). An AHP/DEA methodology for 3PL vendor selection in 4PL. National Engineering Research Center for CIMS. 2(3) : 646-655.

วิทยานิพนธ์

หมะหมุด หะยีหมัด. (2558). ปัจจัยขับเคลื่อนคุณค่าตราฮาลาล เปรียบเทียบผู้บริโภคมุสลิมในประเทศไทยและประเทศมาเลเซีย. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

เว็บไซต์/แหล่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

ชื่อผู้เขียน/(ปี,เดือน วันที่)/ชื่อเนื้อหา./[รูปแบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์]. /Retrieved from URL หรือเว็บไซต์ของข้อมูล

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์. สืบค้นเมื่อ 25 พฤศจิกายน 2553, จากวิกิพีเดีย <http://th.wikipedia.org/wiki/มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์>

Jongwisarn, R. (2005). “Study of Leadership and New Direction of SMEs Entrepreneur” Retrieved May 27, 2011, from <http://www.trf.or.th/research/abstract.asp?PROJECTID=MRG478011>

แบบประเมินบทความวิจัย

บทความ

เรื่อง.....
.....

เกณฑ์ประเมิน

1. ความชัดเจนของปัญหาและจุดมุ่งหมายของการวิจัย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. การทบทวนวรรณกรรม แนวคิดทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ระเบียบวิธีวิจัย/การวิเคราะห์ข้อมูล

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. การสรุปผลและการอภิปรายผล

.....

.....

.....

.....

[illegible]

5. ประโยชน์ทางทฤษฎี/ปฏิบัติ

This image shows a full page of white paper with ten horizontal dashed lines, typical of primary school handwriting practice paper. The lines are evenly spaced and run across the entire width of the page. There is no text or other markings on the paper.

6. รูปแบบ ความถูกต้องและประณีตในการเขียน

This image shows a full page of white paper with ten horizontal dashed lines, typical of primary school handwriting practice paper. The lines are evenly spaced and extend across the entire width of the page. There is no text or other markings on the paper.

7. คุณภาพโดยรวมของบทความ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

8. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

สรุปผลการประเมิน

สมควรเผยแพร่

☐ เผยแพร่ได้

☐ เผยแพร่ได้แต่ต้องแก้ไข

☐ ไม่

.....ผู้ประเมิน

(.....)

แบบฟอร์มการส่งบทความเพื่อรับการพิจารณาในวารสารวิจัยวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
(กรุณาส่งพร้อมกับบทความ โดยกรอกรายละเอียดในช่องว่างให้ครบถ้วน
และอีเมลมาที่ ampa.srru@gmail.com หรือส่งแฟกซ์กลับมาที่ 0 4452 1392

ชื่อ.....สกุล.....

ตำแหน่งปัจจุบัน.....

มีความประสงค์จะส่งบทความ ☐ บทความวิจัย ☐ บทความวิชาการ

ชื่อบทความ (ภาษาไทย)

.....

ชื่อบทความ (ภาษาอังกฤษ)

.....

ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้สะดวก

.....

.....

โทรศัพท์.....มือถือ.....อีเมล.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า บทความนี้ได้ส่งมาให้วารสารวิจัยวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สุรินทร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์พิจารณาเพียงแห่งเดียว โดยไม่เคยได้รับ
การตีพิมพ์เผยแพร่ หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารอื่นๆ การละเมิดลิขสิทธิ์จะเป็นความ
รับผิดชอบของข้าพเจ้าโดยตรง ทั้งนี้ ข้าพเจ้าได้รับทราบและยอมรับถึงข้อกำหนด และ/หรือนโยบาย
ในการรับพิจารณาตีพิมพ์บทความจากวารสารบริหารธุรกิจ เป็นอย่างดีแล้ว

ลงชื่อ.....ผู้ส่งบทความ